

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2020**

Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 90 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2020. április 10-én

Összeállította: Dömötör-Bakos Szilvia

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar – 7

Varga József Alapítvány – 100

Pro Progressio Alapítvány – 102

Kiadványok – 104

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Már évek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt, vas-, rubin- és platina-oklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő könyvhöz hasonló kis kötetet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2020. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt, és az egykori hallgatók által beadott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott könyvet. A könyvet hivatásuk szolgálatában eltöltött sokéves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk átadni. A kötet lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapilanthatnak a múltba, újra találkozhatnak a régi évfolyamtársakkal, és életre kelnek a közös emlékek is.

Az Egyetem Szenátusa 2020-ban 2 Rubin, 3 Vas, 10 Gyémánt, 71 Arany vegyész-mérnöki díszoklevél adományozásáról döntött. A kötetben a kitüntetettek szakmai életrajzait oklevél-fajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2020. évben 86 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek és a Vegyész-mérnöki Karnak, mindannyian örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, tanáraikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben talákoztunk oly sorokkal, amelyek a régi egyetemi emlékeket idézik fel, a hála és szeretet érzését fejezik ki egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították emberi lényüket.

Egyetemünk története 238 évvel ezelőtt, 1782. Augusztus 30-án indult azzal a II. József által aláírt alapító levéllel, amelynek alapján létrejött az Institutum Geometrico-Hydrotechnikum, az első polgári mérnökképző intézet Európában. A több mint két és egynegyed évszázad alatt az egyetem hosszú utat járt be, s ezen belül jelentős útszakaszt tettek meg 2020-ban jubiláló diplomázóink is. Az egyetem neve, szervezete a 238 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti

megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, hogy intézményünk nemzetközi szinten jelentős műszaki, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központ legyen. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy a változások az értékek megtartását és továbbfejlesztését, legjobb hagyományaink megőrzését szolgálják.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor az élet számos területén, legyen az a vegyipar, a gyógyszeripar, a könnyűipar vagy éppen az élelmiszergyártás, számtalan dolog jubileumi diplomázóink keze nyomát dicséri. Ezen felül a megjelent cikkek, szakkönyvek, a megtartott előadások, a megrendezett kiállítások és számos új módszer kidolgozása mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítéka, amelyre büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez.

Az Egyetem Szenátusa, valamint a Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar nevében tisztelettel köszönti Önöket

Budapest, 2020. május 21.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Nagy József', enclosed within a simple, hand-drawn oval border.

Dr. Nagy József

dékán

Vegyésmérmőki és Biomérmőki Kar

2020-ban jubilálók betűrendben

Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar

Rubindiploma

- 10 Dr. Palágyi Tivadar Dr. Techn.
11 Telegdy György

Vasdiploma

- 12 Dr. Juhász József
13 Lajta Miklós
14 Marosi József
15 Zöld Antal

Gyémántdiploma

- 16 Dr. Brückner Helga
17 Csolák Veronika (Jánosi Miklósné)
18 Dr. Farkas Ferenc (Csc.dr. habil)
19 Horváth Judit (Dr. Simon Lajosné)
20 Késő Pál
21 Kismarton Margit (Kopp Lászlóné)
22 Dr. Leczki Lajos
23 Pongó László
24 Dr. Szeghy Lajos
25 Dr. Tóth Mihály

Aranydiploma

- 26 Ájzert Ilona (Kiss Gyuláné dr)
27 Apró Imre
28 Baitz Gábor
29 Dr. Bálint Ágnes (Dr. Széchyné)
30 Dr. Bánky Bulcsú
31 Bogsch Erik
32 Dr. Bonnyai Zoltán
33 Buk Judit (Dr. Balajti Andrásné)
34 Dr. Czelecz Pál
35 Csajkovszky Mária (Csősz Józsefné)
36 Cselényi Éva (Schuszterné)
37 Csitári Irma (Apró Imréné)
38 Deák Ágnes (Kalmár)
39 Dénes Beatrix (Bolgárné)
40 Egervári Márta (Dr. Gráf Márta)
41 Erdős Judit (Békés Imréné)
42 Farkas Attila
43 Dr. Farkas Imre László
44 Fisch Iván
45 Forgács Zsuzsanna
46 Földvári Iván
47 Frank György
48 Dr. Hazai László
49 Hegedüs Horstné Simonffy Veronika

50	Honvári Károly	80	Dr. Széchy Gábor
51	Horváth Judit	81	Szemere Péter
52	Horváth Péter	82	Szentirmai Károly
53	Hunyadvári Erzsébet (Hoffmann Elisabeth)	83	Dr. Szirmai Sándor
54	Józsa Sándor	84	Szökendi Lajos
55	Dr. Kacsóh László	85	Szónyi Éva Katalin (Dr. Moskovits László Mártonné)
56	Kádár Zsuzsa (Várkonyiné)	86	Szörényi Éva
57	Kis Sándor	87	Szvoboda János
58	Kiss Gyula Attila	88	Dr. Tarján Géza
59	Dr. Kocsis János	89	Dr. Tátrai Ferenc
60	Kolostori Mária	90	Dr. Torma Árpád
61	Kovács Margit (Honvári Károlyné)	91	Tornyossy Miklósné (Dr. Lóránt Margit)
62	Kulcsár Katalin	92	Tóth Sándor
63	Lendvay Zsuzsanna	93	Ürögi Margit (Szent-Iványi Györgyné)
64	Lukács Mária (Csurár Józsefné)	94	Valyon József
65	Dr. Madai Gyula	95	Walder Anikó (Jobbágyné Walder Anikó)
66	Megyesi Gábor	96	Wéber Gábor
67	Nagy Mária (Dr. Varsányi Nagy Mária)	97	Zarubay Miklós
68	Dr. Néder Ágnes		
69	Orbán Balázs		
70	Peisz Katalin (Szökendi Lajosné)		
71	Dr. Pető Edit (Almásiné)		
72	Récsey Zsuzsanna		
73	Rozsnyai Tamás		
74	Dr. Sándor Tamás		
75	Dr. Schubert András		
76	Dr. Simig Gyula		
77	Steiner Györgyi (Bogdán Istvánné)		
78	Szabó Géza		
79	Dr. Szalánczy Éva Katalin		

Dr. Palágyi Tivadar Dr. Techn.

1923-ban született Száron

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 598

2000-ben aranydiplomát, 2010-ben gyémántdiplomát kapott. 1944-ben Horthy Miklós kormányzó avatta utász hadnaggyá. 1944 végén a Szent László hadosztály tagjaként a Felvidéken szovjet fogságba került, amelyből 1945 márciusában a demokratikus magyar honvédség tagjaként szabadult. 1945. augusztusban aknaszedés közben súlyos sérüléseket szenvedett. 1946-ban felgyógyulása után a honvédelmi miniszter jutalomként a Műegyetemre vezényelte, ahol vegyésmérnöki diplomát kapott. Ezt követően a Haditechnikai Intézetben kutató mérnökként dolgozott 1956 végéig. 1957 kezdetétől az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetében tudományos munkatársként, majd megbízott osztályvezetőként alkalmazták. 1959-ben szabadalmi ügyvivői jogosítványt szerzett. 1961-ben műszaki doktorrá avatták. 1963-tól a Danubia Szabadalmi Irodánál szabadalmi ügyvivőként dolgozott. 1989-ben műszaki főtanácsosi címet kapott. Az iparjogvédelem területén kilenc könyv szerzője vagy társszerzője. Magyar és idegen nyelven 325-nél több cikket publikált. Magyarul 30-nál több, angol, francia, német és olasz nyelven 45-nél több előadást tartott. A szabadalmi jogról az ELTE jogi fakultásán és a Közgazdaságtudományi Egyetemen adott elő. Az európai szabadalmi jogról a Strasbourgi Iparjogvédelmi Nemzetközi Tanulmányi Központ (CEIPI) tanfolyamán tartott előadásokat. A hazai szabadalmi ügyvivői tanfolyamokon három évtizeden át oktatóként külföldi szabadalmi jogot. Az Iparjogvédelmi Szakértői Testület és a Szabadalmi Ügyvivői Vizsgabizottság tagja volt. 1992 óta a Szabadalmi Közlöny Mellékletében, majd 2006 óta jelenleg is az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle kéthavonta megjelenő minden számában publikál. A Nemzeti Közszerzői Jogi Szemle 2019. szeptemberben dr. v. Palágyi Tivadar mérnök alezredesnek, „akit 75 éve avattak hivatásos honvédtisztá a m. kir. Bolyai János Honvéd Műszaki Akadémián”, gránit oklevelet adományozott. Szakmai munkájáért számos magyar és nemzetközi elismerésben részesült, többek között Jedlik Ányos-, Somlai- és Somorjay-díjat, továbbá köztársasági arany érdemkereszt kitüntetéssel ismertté vált, és a Nemzetközi Szellemi Tulajdonvédő Egyesület (AIPPI) 1998-ban Rio de Janeiro-ban tartott kongresszusán tiszteletbeli tagjává választotta. Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Telegdy György

*1927-ben született Újpesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 646*

2000-ben aranydiplomát, 2010-ben gyémántdiplomát, 2015-ben vasdiplomát kapott.

1950-től az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt-nél, a központi kémiai laboratóriumban kezdett dolgozni. 1953-ban a Speciális Elektroncső Gyáregység kémiai laboratóriumába került, ahol katódsugárcsővek és mikrohullámú elektroncsővek kísérleti gyártásának kémiai problémáival, oxidkatódok készítésével foglalkozott. Részt vett a fekete-fehér televíziós képcsővek kifejlesztésében. 1957-ben üzemvezetővé, 1964-ben a félvezető kísérleti gyártásának helyettes vezetőjévé nevezték ki. Ez a részleg végezte a germánium diódák és tranzistorok különböző típusainak, a szilícium félvezetőeszközöknek a kifejlesztését, gyártását és megkezdtek a tömeggyártást. 1968 és 1972 között fenti részleg műszaki osztályának vezetőjeként dolgozott, 1972-ben a félvezető fejlesztő-gyártó részleg főmérnöke lett. Irányító szerepe volt a korszerű szilíciumdiódák, tranzistorok és integrált áramkörök nemzetközileg csereszabatos típusainak kifejlesztésében és gyártásában. 1982-től a Mikroelektronikai Vállalat chipek gyártását végző részlegének igazgatójává nevezik ki. 1985-ben irányítása mellett megkezdődött a szilícium elemek gyártása. Mint termelési igazgató tevékenykedett 1988-ig, nyugállományba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Juhász József

*1931-ben született Nyírbogdányban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 18/1954-55.*

2005-ben arany diplomát kapott.

1950 és 1954 között a Vegyésmérnöki Karon, gyógyszervegyész szakon folytatott tanulmányokat, és már ezekben az években a Chinoin gyógyszergyárban dolgozott asszisztensként. Ezt követően 1956-ig a Magyar Pharma és Finomvegyeszergyárban volt üzemvezető. 1956-57-ben kutatóvegyészként dolgozott a németországi VEB Kunstseidenwerk-nél. 1957-70 között a Chemische Fabrik von Heyden-nél, Regensburgban kutatóvegyész, majd üzemvezető, később osztályvezető. Doktori disszertációját 1968-70 között készítette el a Friedrich-Alexander Egyetemen (Erlangen-Nürnberg). 1970-től 1979-ig a Hoechst AG-nél dolgozott vezető beosztásban üzemvezetőként, később fejlesztőmérnökként. A Verband der Chemischen Industrie „Technischen Arbeitskreise – Fluor” és a CEFIC „Comité Technique Européenne du Fluor” tagja volt. 1980-tól 2005-ig a Chemical Engineering and Consulting GmbH igazgatója.

Munkásságáért 1955-ben a Szakma Kiváló Dolgozója kitüntetéssel jutalmazták.

Az Egyetem Tanácsa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lajta Miklós

1931-ben született Újpesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 3/1954-55

2005-ben aranydiplomát, 2015-ben gyémántdiplomát kapott.

Egyetemi tanulmányai alatt a Hungária Vegyiműveknél dolgozott, mint technikus, először laboratóriumban, majd a Trielin üzemben, később a Mezőkémia növényvédőszer üzemében. Részt vett a Darsin termelésnek a székesfehérvári vadásztölténygyár áttelepítésében és beüzemelésében. A növényvédőszer gyártás költözésével a Klorid üzemcsoporthoz került, ahol számos jelentős eredményeket hozó újítása született a szervesetlen klórvegyületek szintézisének területén. 1953-ban megbízták az üzemcsoport rányításával. A DDT üzemben üzemvezető helyettesként részt vett a gyárépítésben és termelésben. Mellékfoglalkozásban óraadó matematika tanár volt a Gábor Áron Katonai Akadémián. Egy ideig a PVC üzemben tevékenykedett, mint üzemvezető, majd az 1963-ban éppen megalakuló Vegyipari Trösztnél a Beruházási Főosztályra helyezték át, ahol különböző vegyipari gyárak beruházásainak segítése volt a feladata. Közreműködött a Péti Nitrogén Művek számítógépes vezérlésének a bevezetésében. 1968-ban felkérték a Forte Fotokémiai Ipar Rekonstrukció II. beruházásának beüzemelésére és további műszaki fejlesztésére. 1970-ben beruházási osztályvezetői kinevezést kapott. 1993-tól a Szerviz Fővállalkozó és Karbantartó Kft. ügyvezető igazgatója volt 1997-től egyéni vállalkozóként beruházási és műszaki fejlesztési tevékenységgel foglalkozik napjainkig. Számos szabadalom szerzője. Vegyésszmérnöki oklevelén túl közgazdasági és tanári diplomát is szerzett.

Munkája elismeréseként számos kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marosi József

1929-ben született Kaposváron

Kitüntetéses vegyész mérnöki oklevelének száma: 1/1954-55

2005-ben aranydiplomát, 2015-ben gyémántdiplomát kapott.

A könnyűipar, textilipar szolgálatában részben mérnöki, részben szakoktatási munkát végzett 36 éven keresztül. Szakmai gyakorlatát egy gyapjúipari színező-kikészítő üzemben végezte, ezt követően 20 éven keresztül textilvegyész technikusképzésben mérnöktanárként, illetve szakfelügyelőként dolgozott. Ezt követően 12 éven keresztül a könnyűipari, majd ipari szakmai továbbképzésben dolgozott. Részt vett a BME Vegyész mérnöki Kar által indított textil vegyész szakmérnöki oktatásban. 1971-ben textilvegyész szakmérnöki diplomát szerzett. A színezékkémia, és a színezés elméleti és gyakorlati kérdéseiben jelentős szakmai tudományos, szakirodalmi tevékenységet végzett. Számos cikket, szakkönyvet, tankönyvet írt ebben a témában. Három könyve a Műszaki Könyvkiadó gondozásában jelent meg. 50 éve aktív tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület Textilvegyész és Kolorista Szakosztályának. A Textilipari Műszaki Tudományos Egyesület eredményes munkásságát a „SZELLEMI ÖRÖKSÉGÜNK” albumban örökítette meg.

2009-ben a „Textilipar fejlesztéséért” díjban részesült. 2017. március 13-án a nemzetgazdasági miniszter kiemelkedően eredményes szakmai tevékenysége elismeréséül a MAGYAR GAZDASÁGÉRT DÍJAT adományozta.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zöld Antal

*1929-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 13/1954-55*

2005-ben aranydiplomát, 2015-ben gyémántdiplomát kapott.

Egyetemi tanulmányait az Állami Műszaki Főiskola Vegyésszmérnöki Karán kezdte, és a BME Vegyésszmérnöki Karának esti tagozatán fejezte be. Munkahelyei a kezdetektől - Stühmer Csokoládé Gyár - az édesiparral voltak kapcsolatosak. Munkaelemzéssel, munkaszervezéssel kezdte, majd folyamatosan magasabb beosztásokba került. Tevékenyen részt vett több évet iparági szinten a Minisztériumi irányításban is. Közgazdasági és külgazdasági ismeretei bővítését követően a Budapest Édesipari Vállalat műszaki igazgatója, vezérigazgató helyetteseként ment nyugdíjba. A nemzetközi ismeretek során kiemelkedő eredményeket sikerült elérni a hazai rágógumi, az instant kakaó és kávéporok, valamint DR OETKER puddingporok és több új típusú csokoládé termékek gyártásában. Mindez két és háromoldalú megállapodások megvalósítását] és lényeges exportbővítést eredményezett. A Magyar Élelmiszer-tudományi és Technológiai Egyesület alapító, majd szakosztályi titkára, vezetőségi tagja. Az Édesipari Tagozat tiszteletbeli elnöke. Tevékeny résztvevője és tiszteletbeli tagja az Édességgyártók Szövetségének. Munkássága során folyamatosan foglalkozott a fiatal szakemberek továbbképzésével, nemzetközi ismereteik bővítésével. Azt vallotta, a nemzetközi vásárok és rendezvények során nem csak nézni, hanem látni is kell. Ezt a tudást haza kell hozni, alkalmazni, megvalósítani. Aktív életében kiváló és elismert hazai, valamint külföldi munkát végzett édesipari területen, nyugdíjas korában is nélkülözhetetlen szereplője az édesiparnak.

Munkás éveit, iparági tevékenységét számos elismerés jutalmazta: Sigmund Elek-díj, Török Gábor-díj, Kosutány Tamás-díj, 1984.-ben a Munka Érdemrend Ezüst Fokozata, 1987.ben METESZ-díj, 1991.-ben a Magyar Köztársaság Csillag-rendje, 1990.-ben „ARANYCSOKOLÁDÉ TÁBLA érem, 2012.-ben az Édességgyártó Szövetségtől ARANY KAKAO GYÜMÖLCS díj. Dr. Nagy István Miniszter Úr 2018-ban a kiemelkedő édesipari teljesítményéért Életfa díj arany fokozatát adott át.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Brückner Helga

Dr. Techn.

*1937-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 54/1960*

2010-ben aranydiplomát kapott.

Pályáját a Vegyiműveket tervező Vállalatnál kezdte, ahol kezdetben vegyi gyárak technológiáit tervezte, később környezetvédelemmel, levegőtisztaság-védelmi berendezések tervezésével foglalkozott szakosztályvezetőként. 1976-ban környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. 1980-ban az újonnan alakuló Környezetvédelmi Intézetbe került. Tudományos munkatársként elsősorban veszélyes hulladékok kezelése lett a szakterülete. 1982-ben megszerezte a műszaki doktori címet, majd az angol középfokú nyelvizsgát is letette. 1984. és 1993 között a Vegyi és Robbanóanyagipari Felügyeleten a Környezetvédelmi Főosztály vezetőjeként irányította a Nehézipari Minisztérium számára végzett környezetvédelmi háttérmunkát. 1993-ban ment nyugdíjba. Ezután 2006 végéig számos helyen, részben önállóan, részben alkalmazottként környezetvédelmi szakértői munkát végzett. Ezek közül a legjelentősebbek: Krüger képvislet, EBRD, Priman Kft., MOL Rt., Hidas, Alcoa, Kner Nyomda, Lurotex Selyemgyár. Ebben az időszakban elsősorban átvilágítás, illetve környezeti kármentesítés volt a feladat. Mintegy 30 szakkikket írt, valamint a „Veszélyes hulladékok kezelése” című szakkönyv két fejezetét írta. Szakmai előadásokat tartott és különböző szinteken oktatta a környezetvédelem egyes kérdéseit.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csolák Veronika (Jánosi Miklósné)

1936-ban született Paszabon

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 36/1960

2010-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelye a Csepeli Vas-és Fémművek Kerékpárgyárában volt. Itt a Galvanizáló Üzem laboratóriumában, üzemmérnöki beosztásban a galvanizálással kapcsolatos ellenőrzési feladatokat, mint pl. elektrolitok összetétele, fémbevonatok minősége stb. végzett. 1962-ben az Inotai Alumíniumkohónál helyezkedett el, mint kutatómérnök. Fő feladata az olvadék- elektrolízisnél felmerülő problémák megoldása és a hibák javítása volt. Egy munkacsoport tagjaként sikerült biztosítani a zavartalan alumíniumgyártást és az elektrolízishez szükséges fajlagos energia csökkentését. 1976-ban elvégezte a Vállalati Középszintű Vezetőképző tanfolyamot, majd 1984-ben a Munkavédelmi Oktatók tanfolyamát. 1979-ben átkerült az Alumíniumkohó Minőségellenőrző Osztályára, laborvezetői beosztásba. Itt az alumíniumgyártáshoz használt alap- és segédanyagok analitikai vizsgálatát, valamint a fém-alumínium, alumíniumötvözetek és félgyártmányok (szalag, lemez, huzal) minőségi és mechanikai vizsgálatát végezte. Részt vett a Minőségbiztosítási Rendszer kidolgozásában és üzemszintű alkalmazásában. 1991-ben nyugdíjba ment.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Farkas Ferenc (Csc.dr. habil)

*1937-ben született Gyarmaton
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 44/1960*

2010-ben aranydiplomát kapott.

Az egyetem befejezése után a Graboplastnál helyezkedett el mint laborvezető, később üzemvezető lett, majd a kutatási részleg vezetője. 1971-ben műanyagfeldolgozói szakmérnöki oklevelet szerzett. 1975-ben ENSZ ösztöndíjjal NSZK-beli tanulmányúton vett részt. 1980ban elkészítette kandidátusi disszertációját, melyet 1982-ben sikeresen megvédett. 1992-től a Nyugatmagyarországi Egyetem egyetemi magántanára. 1971 óta rendszeresen publikál, egyéni vagy társszerzőkkel közölt publikációinak száma meghaladja a 150-et. Ebből 5 könyv, Műbörgyártás (1979), Ragasztás kézikönyve (1997), A műanyagok és a környezet (2000), Műanyagipari környezetvédelmi lexikon (2001), Poliuretánok (2004). A többi publikáció rendezvényen elhangzott előadás vagy hazai és külföldi folyóiratokban megjelent cikk. Tevékenyen részt vett 13 szabadalom létrehozásában. Alapító tagja majd elnöke volt a Magyar Kémikusok Egyesülete Győr Csoportjának 1985 és 1999 között. Tagja volt Magyar Kémikusok Egyesülete Műanyagipari Szakosztály országos vezetőségének 1986-tól 1992-ig. 1980 óta több MTA bizottságban tevékenykedett, MTA köztestületi tag, valamint az Anyagtudományi és Technológiai Komplex Bizottság tagja.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, 1984-ben Dunántúli Analitikai Díjat, 1985-ben Ipari Formatervezési Nívódíjat, 1986-ban Kiváló Újjító, 1987-ben Kiváló Feltaláló kitüntetést, 1994-ben Pfeifer Ignác Emlékérmét kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Judit (Dr. Simon Lajosné)

a kémiai tudomány kandidátusa

*1937-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 69/1960*

2010-ben aranydiplomát kapott.

Pályáját a Műanyagipari Kutatóintézetben kezdte, mint gyakornok, majd a László Kórház kémiai laborjában vezető lett. Rövid idő múlva a Rákospalotai Növényolajipari vállalat-hoz került, mint üzemmérnök. 1964-től nyugdíjazásáig a BME Általános és Analitikai Kémia Tanszéken tanított, kutatott, mint tanársegéd, majd adjunktus, illetve docensként. Pályafutása során több mint 60 tudományos publikációja jelent meg. 90 tudományos előadást tartott hazai és nemzetközi konferenciákon. Egyetemi és kandidátusi fokozatot szerzett. Poszt doktorként másfél évet töltött az USA-ban a Massachusetts-i egyetemen. Tudományos szempontból élete fő műve a Journal of Thermal Analysis and Calorimetry nemzetközi folyóirat létrehozásának ötlete (1963), mely Erdey professzor, továbbá a Paulik testvérek, valamint dr. Buzágh Éva közreműködésével valósult meg és ma már a világ vezető lapjává vált. 1990-ben életre hívta Lexica Kft.-t, mely 20 éven keresztül közreműködött az újság technikai előállításában. Jelenleg a folyóirat a Springer-Akadémiai Kiadó gondozásában jelenik meg 5000 oldal/év terjedelemben, melynek 2014-ig főszerkesztője volt. 2010-ben a Lexica Kiadó gondozásában elindította a „Magyar Tudósok” könyvsorozatát, mely a ma élő nemzetközileg elismert tudósaink élettörténetét és tudományos eredményeit mutatja be. 2020 -as év végéig tizenöt könyv jelent meg. Orvos férje 11 évvel ezelőtt elhunyt. Szerető családja 2 gyermeke és négy unokája bearanyozzák életét.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Késő Pál

*1934-ben született Derecskén
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 68/1960*

A Kőbányai Könnyűfémműben kutatómérnökként alumínium-öntödei- és hidegen hengerelt alumínium félgyártmányok kémiai analitikai- és mechanikai vizsgálatát irányította. Kutatásokat végzett alumíniumfólia-gyártás hengerlési fázisában alkalmazott import hengerlő olaj (GENREX) hazaival való kiváltására. Kiemelt feladata volt a hengerelt és tovább feldolgozott alumíniumfólia-termékek minőségjavítása érdekében laboratóriumi módszerek és eszközök kidolgozása, alkalmazása. 1963-ban megbízták a minőségellenőrző osztály vezetésével. 2 év múlva az öntöde, présmű és lemezhengermű üzemvezetőjévé nevezték ki. Profiltisztítás után 1969-től a fóliamű, később fólia gyáregység vezetője, amelynek munkáját 1973 végéig vezette. 1974-ben kinevezték műszaki igazgatóhelyettesnek, majd termelési igazgatóként a vállalati össztermelésért volt felelős. A kecskeméti gyáregységben fóliahulladék feldolgozásával alumíniumpasztát gyártottak festék- és építőipari (gázbeton) célra. A Központi Élelmiszerkutató Intézet és a Kőbányai Könnyűfémmű közös kutatása eredményeként 1990-ben szolgálati találmányt nyújtottak be: „Eljárás az alumíniumpaszta gyártásánál alkalmazott oldószerek folyamatos tisztítására ultraszűrővel és eljárás alumíniumpaszta előállítására” címmel. Feltalálók KÖBAL részéről Késő Pál és három munkatársa egyenlő arányban. Lényege: Folyamatos keresztáramú membránszűrővel a szennyezett oldószer 80-95 %-át visszanyerik tisztított oldószer formájában. Az OTH 1992-ben 205 025 lajstromszámon szabadalmat adott. Az eljárás az 1990. évi „Korszerű anyagok... technológiák '90” c. országos pályázat III/a kategóriájában 1. díjban részesült. 1993-ban „INNOVÁCIÓS NAGYDÍJ”-ra is felterjesztették. A megoldás iránt ismert NSZK-beli cégek (C. Schlenk AG, Eckart Werke) is érdeklődtek. Nyelvismerete: német, francia, lengyel. A francia CEGEDUR céggel 1970-ben kötött know-how megállapodás keretében többször vezetett vállalati delegációt francia fóliaművekbe. 1992-ben a fóliahengerlő olajok- és nemesítő oldószerek okozta környezetszennyezés drasztikus csökkentésével foglalkozó tanulmány készítésében szakértőként működött közre. 1995-ben nyugdíjba ment. A céget az ezredforduló táján felszámolták.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kismarton Margit (Kopp Lászlóné)

1937-ben született Vadnán

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 66/1960

2010-ben aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után sikeresen pályázott a Szerencsi Csokoládégyár által meghirdetett üzemmérnöki állásra. 1963-ban a gyár minőségellenőrző laboratóriumának vezetője, majd 1973-tól nyugdíjazásáig a minőségellenőrző osztály vezetője volt. Igyekezett lépést tartani a szakmai és tudományos ismeretek gyarapodásával. Több ízben vett részt külföldi tanulmányutakon (Svédországban, NDK-ban, Csehszlovákiában). Nyugdíjazásáig tagja volt a MÉTE Édesipari Szakosztályának, valamint az Édesipari Szabványosítási Szakértő Bizottságnak. Nyugdíjazása után még négy évig tanított a helyi szakközépiskolában édesipari anyagismeretet és édesipari technológiát. 1985 és 1990 között – párton kívülként – országgyűlési képviselő volt.

Munkáját több ízben ismerték el különböző kitüntetésekkel.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Leczki Lajos

1937-ben született Perőcsényen
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 32/1960

2010-ben aranydiplomát kapott.

Tanulmányainak befejezése után a Villamosszigetelő és Műanyaggyárban helyezkedett el. Több üzemben szerzett gyakorlat után a Fejlesztési Főosztályra helyezték. 1965-ben angol nyelvből felsőfokú, majd német nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. Rendszeresen fordított orosz és olasz nyelvű szakmai irodalmat is. 1966-ban 4 hónapos olaszországi tanulmányúton vett részt, amely lehetővé tette gyakorlatilag az egész olasz műanyagipar áttekintését. 1967-ben műanyagfeldolgozó szakmérnöki diplomát szerzett. 1968-ban csoportvezetői, 1972-ben osztályvezetői kinevezést kapott. Feladata a nemzetközi tudományos együttműködés nyersanyag, gyártástechnológiai és késztermék vonatkozásainak bonyolítása szovjet, keletnémet, lengyel és csehszlovák kapcsolatokon keresztül, valamint a vállalat bármilyen irányokból végrehajtott nyersanyag beszerzési ügyeinek műszaki előkészítése volt. Munkája során számos szabadalma és még több újítása volt. 1975-ben egy súrlódóanyag tárgyú disszertáció alapján egyetemi műszaki doktori címet szerzett. 1977 és 1987 között licencszerződés formájában, főtechnológusi beosztásban, egyik fő bonyolítója volt az angol Don International Ltd. Céggel kötött súrlódóanyag szerződés együttműködési munkáinak. 1988-ban ügyvezető igazgatója lett a Villamosszigetelő és Műanyaggyár és a kanadai Canadian Metallic Brake Ltd által vámszabadterületen alapított Novaflex Ltd. cégnek, amely cég amerikai export gyártására rendezkedett be. Az 1990-es évek elején bekövetkezett amerikai gazdasági válság, valamint a hazai nyersanyag, áram, víz és munkabérek költségei ugrásszerű növekedése folytán gazdaságtalanná vált céget eladták, a nyugdíjig tartó években egy kis cég, a Surex Kft. ügyvezető igazgatójaként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pongó László

*1936-ban született Jászapátiban
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 18/1960*

2010-ben aranydiplomát kapott.

Már a középiskolában kialakult benne a szakmai elkötelezettség, ami az egyetemi évek alatt elhivatottsággá alakult. A diploma megszerzése után a Honvédelmi Minisztériumnál helyezkedett el, ahol a vegyvédelmi szakszolgálathoz került, laborvezető helyettesi munkakörbe. 1963-ban osztályvezetői beosztást kapott. Szakmai munkája igen szerteágazó és sokrétű volt. A vegyvédelem, a polgárvédelem, a katasztrófa elhárítás és a katonai környezetvédelem technikai és anyagi rendszereinek, feltételeinek műszaki fejlesztésében, a polgári szerveknél /vállalatok, intézetek/ zajló fejlesztések, technológiák, szállítások, minőségbiztosítási folyamataiban működött közre az általa több mint 25 évig vezetett osztály. Ebből a munkakörből ment 1991-ben nyugdíjba. Több katonai szabályzat, szakszolgálati utasítás írásában, szerkesztésében vett részt. Főleg környezetvédelmi tárgyú tudományos ismeretterjesztő cikkeket írt különböző aktuális folyóiratokba, lapokba (pl. Delta).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szeghy Lajos

címzetes egyetemi docens

*1937-ben született Alsónemesapátiban
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 830/1960*

2010-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelye a Kalocsai Konzerv és Paprikaipari Vállalat volt, majd egy fél év után a Chinoin Gyógyszergyárban helyezkedett el. 1961-ben kapott lehetőséget, hogy a BME Szerves Kémia és Technológia Tanszékén dolgozzon, ahol nyugdíjazásáig oktatóként tevékenykedett. Részt vett több laboratóriumi gyakorlat szervezésében és oktatásában. Előadója volt esti tagozaton a Gyógyszerkémi c. tárgynak. Nappali tagozaton összeállította és előadta a Gyógyszerkémia alapjai c. tárgyat. Részt vett termelési gyakorlatok szervezésében és vezetésében. Mintegy tíz évig a Kar termelési gyakorlat felelőseként tevékenykedett. Több általa vezetett szigorló a diplomamunkájával a Magyar Kémikusok Egyesületének elismerését kapta. Több Kari Bizottság munkájában vett részt. Két évtizedig szervezte a gyógyszervegyész szakmérnöki szak oktatását. Részt vett az Állami Vizsgáztató Bizottság munkájában. A Mérnöktovábbképző Intézetnek gyógyszerkémia témakörben rendszeres előadója volt. Kutatási tevékenységet izocianátok, illetve gyógyszer és növényvédőszer kémia területén végzett. Részt vett a Gyógyszerkémia című könyv szerkesztésében és írásában. Társszerzője volt és szerkesztett hat egyetemi jegyzetet, részt vett nyolc szabadalom, mintegy húsz közlemény és tizenöt előadás kidolgozásában. 1973-ban műszaki doktori címet szerzett. Munkája elismerésül rektori dicséretet, két miniszteri elismerést, és Kiváló Feltaláló címet kapott. 2005-ben a BME rektora címzetes egyetemi docensi címet adományozott részére. Nyugállományba vonulása után is részt vesz a Szerveskémia és Technológia Tanszék oktatásában.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tóth Mihály

a kémiai tudományok kandidátusa

*1935-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 64/1960*

A diploma megszerzése után, 1960-tól 1991-ig a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott, 1960-61 -ben gyakornokként, 1961 és 1966 között tanársegédként, 1966 - 1983 között adjunktusként, majd 1983-1991 között docensként. 1976-ban, 1980-ban, 1985-ben és 1990-ben törzsgárda-tagságban részesült. Oktatóként labor-gyakorlatokat (radioaktív izotópok méréstechnikája), (gélkromatográfiás- és „AutoAnalizátoros méréstechnikák tervezése, építése és felhasználása) készített és vezetett. Munkája során 29 végzős hallgató diplomamunkáját, valamint 6 doktorandusz munkáját vezette. Kutatómunkája a glükóz és glükóz-polimerek (keményítő- és maltodextrinek) savas és enzim bontási mechanizmusának vizsgálata, valamint ipari alkalmazása területekhez kötötte. Ehhez járult 100 feletti tudományos előadás és publikáció is, mind ismert külföldi, mind hazai folyóiratokban. Közreműködött enzimes, és erjesztéses technológiák eredményes tervezésében és üzemelésében. 1966-ban „Műszaki Doktor” címet kapott, 1983-ban pedig 'summa cum laude' minősítéssel védte meg „Kémiai Tudományok Kandidátusa” dolgozatát. 1991-ben kilépett az egyetemről, és a MILLIPORE multinacionális céghez ment „műszaki tanácsadónak”, ahol elsősorban gyógyszeripari szűrőkkel kapcsolatos tanácsadással foglalkozott. Nyugdíjba menetele (1996) után „EU Project Manager and Proposal Writing” képesítést szerzett (No.: 0303-58), valamint óraadással foglalkozott. Idegen nyelv tudás: angol társalgási fok, német alapfok

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ájzert Ilona (Kiss Gyuláné dr)

műszaki doktor

1946-ban született Tabon

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 2/1970

Diplomája megszerzésétől a Chinoin Gyógyszergyár preparatív kémiai munkaterületén dolgozott, 1988-tól csoportvezetőként. Műszaki doktori oklevelét szerveskémiai molekulák szintézisének témájában szerezte 1981-ben. Ezt követően csoportjában a 4-5 tagú molekulák, majd a 6-7 tagú heterociklusos molekulák biológiai hatását tanulmányozta. A későbbiekben a keringésre ható molekulák szintézisét, kémiai és biológiai hatását vizsgálta. A Chinoin Gyógyszergyár francia tulajdonba kerülése után a Sanofira átnevezett gyárban a francia kapcsolatok révén a kutatási lehetőségek megnövekedtek, esetenként a franciaországi gyárban is. Az elméleti és gyakorlati munkák eredményét szakmai folyóiratokban közölte. Publikációinak száma meghaladja az ötvenet, közel 40 magyar és nemzetközi szabadalom részese. 2006-tól nyugdíjba ment, de munkáját 2016-ig még folytatta az N-Gene Kft-ben ugyancsak a molekulák szerkezetének tanulmányozásával.

Munkásságáért kétszer Kiváló Munkáért kitüntetést adományozott részére az ipari miniszter.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Apró Imre

*1941-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 139/1970*

A Petrik Lajos Vegyipari Technikumban szerzett technikus oklevelet 1960.-ban. A Vegyéssz mérnöki Kar Esti Tagozatán végzett 1970.-ben a szerves szintetikus szakon. Részt vett a gazdasági mérnök képzésben is. Német nyelvvizsgálója és angol nyelvismerte van. Házastársával – Csitári Irmával - együtt végzett ugyanezen évfolyamon. Az EGYT Gyógyszergyár, a Földmérő és Talajvizsgáló V., a Budapesti Vegyiművek, a Magyar Vegyipari Egyesülés, az Ipari Minisztérium, a Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériuma, a Gazdasági Minisztérium voltak munkahelyei. Szakmai tevékenysége kezdetben a gyógyszer alapanyagok készítése, majd az ívóvíz-, később a növényvédőszer kutatás-fejlesztéséhez kapcsolódott. Ezt követően a növényvédőszer és intermedier iparág vállalatközi, továbbá e szakterületen a szocialista országok közötti koordinációjával foglalkozott. Vezető szervezői tevékenységet végzett az országos növényvédőszer és intermedier kutatás-fejlesztési programban. Növényvédőszer és intermedier szakértőként tagja volt a vegyipari miniszterhelyettes szakértő csoportjának. Mintegy 25 évet töltött ezen a szakterületen különböző beosztásokban. Érdeklődése fokozatosan az ipart érintő közgazdasági területek felé fordult az államigazgatásban maradván. A rendszerváltást követően a gazdasági viszonyok rohamos megváltozása igényelte ipari piacvédelemmel, ipari vámkérdésekkel, továbbá az uniós csatlakozást előkészítendő jogharmonizációs területen dolgozott. 1998-ban osztályvezető főtanácsosként zárta aktív életútját.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Baitz Gábor

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 39/1970*

1970-ben az Országos Gumiipari Vállalat (később Taurus Gumiipari Vállalat) Kutató és Fejlesztő Intézetében gumiipari receptúra fejlesztés területén helyezkedett el. A Vállalat 5 termelő gyárának aktuális receptúrális és keverékkészítési problémái voltak a feladatai. 1975-től a receptúrafejlesztési osztályt vezette. 1980-1983 között a Vállalat Nyíregyházi Gumigyárában főtechnológusként tevékenykedett. 1984-1990 között a Vállalat központjában különböző feladatot látott el, ezen belül 1985-ben fél évig Vietnamban a kerékpárköpeny gyártás problémáinak megoldását irányította. 1990-től a Vállalat Tauril Műszaki Gumigyárában labor- és receptúrafejlesztés vezető, részt vett a gyár új keverőüzemének tervezésében, beruházásában, majd beüzemelése után azt 2000-2002 között vezette. 2002 után 2012-ig folytatta labor- és receptúrafejlesztés vezetői tevékenységét. Munkája során végig a gumiipari receptúrafejlesztésre és a gumiipari keverékek készítésére fókuszált, ezen belül számos területen ért el jelentős szakmai és gazdaságossági eredményt. Kiemelendő területek: új terméként a felfújható gumisilók receptúrájának kidolgozása. Heveder, ezen belül az égésálló hevederek receptúrái, melyből bevezetett szabadalom is született. A licencadó BF Goodrich mezőgazdasági abroncs oldalfal keverék sérülékenységének receptúra módosítással történő megoldása. Az 1990-2012 időszakban a Tauril Műszaki Gumigyárban a német partner céggel történő együttműködés során számos gumiipari termék kialakításának, receptúra kidolgozásának tevékeny részese volt.

1979-ben a Nehézipari Minisztérium kiváló újíto aranyfokozatát, 1983-ban az Ipari Minisztérium kiváló feltaláló arany fokozatát, 1987-ben az Ipari Minisztérium kiváló újíto arany fokozatát nyerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bálint Ágnes (Dr. Széchyné)

kémiai tudomány kandidátusa

*1947-ben született Nyíregyházán
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 70/1970*

1970-ben végzett a BME Vegyésszmérnök karán és párhuzamosan a Mérnök-tanári karon. A végzés után három évig a KGM Számítóközpontjában dolgozott, ahol programozói gyakorlatot szerzett. 1973-tól a BME Kémiai Technológia és Matematika Tanszékén oktatott először mint tanársegéd, aztán mint adjunktus, végül mint egyetemi docens. Azon tárgyak oktatásában vett részt, ahol az akkor kialakuló számítástechnikai módszerek alkalmazására szükség volt. Tanított vegyész, gépész, műszaki menedzser és környezetvédő szakmérnök hallgatókat, vendégoktatóként a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem hallgatóit. Az 1989/90-es tanévben az USA Purdue Egyetemén volt vendégprofesszor, ahol a Computer Aided Design című tárgy előadásait tartotta. Több diplomázó és doktoráns hallgató témavezetője volt, több tudományos cikknek és könyvnek társszerzője. Számos hazai és nemzetközi konferencián tartott előadást. Kibernetikai szakmérnöki oklevelet 1978-ban, doktori oklevelet (Az etánpirólízis kinetikai -matematikai modellezése) 1979-ben, kandidátusi fokozatot (Számítógépes folyamattervezés: a savófeldolgozás alternatívái) 1993-ban szerzett. Az MTA Rendszertechnikai Munkabizottságának tagjaként dolgozott 1993-tól. Oktatói munkája során legbüszkébb a hallgatók elismerésére volt. Ennél büszkébb csak fia és lánya Phd fokozatára, felsőfokú nyelvvizsgáira és arra, hogy lánya a Corvinus Egyetemen az „Év oktatója 2019” kitüntetést kapta. 2006-ban nyugdíjazták, utána még két évig a BME angol nyelvű képzésén a Computing nevű tárgyat oktatta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bánky Bulcsú

műszaki doktor

1941-ben született Dombóváron

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 121/1970

Egyetemi tanulmányainak megkezdésével egyidőben a BME Mezőgazdasági Kémia Technológia Tanszék Enzimológia csoportjában kezdett dolgozni, munkatársi beosztásban. Tanulmányai előrehaladtával részt vett a csoport tudományos kísérletes munkáiban és az oktatói tárgyakhoz kapcsolódó gyakorlatok vezetésében. 1970-ben vegyésmérnöki oklevelet szerzett és a továbbiakban a tanszéken maradt tanszéki mérnöki beosztásban. A tanszéken folyó több évtizedes kutató munkák közül a keményítő és származékai fizikai és kémiai vizsgálatával és a poliszaharidok szintézisében és lebontásában résztvevő enzimek előállításával, tulajdonságaival és mechanizmusával kapcsolatos kutatásokba kapcsolódott be. Az ezzel kapcsolatos eredményeket hazai és külföldi tudományos folyóiratokban publikálta. Kutatási eredmények alapján a keményítőnek, mint szubsztrátnak felhasználására a ciklodextrinek előállításának céljából, a témában végzett kísérleti munka eredményeit műszaki doktori dolgozatba foglalta össze a „C-14-el jelzett béta-ciklodextrin előállításának enzimikus vonatkozásai „címmel (3079/ 1981). A 70-es évek végén posztgraduális képzés keretében a Veszprémi Vegyipari Egyetem Vegyésmérnöki Karán „Vegyipari Szervező” diplomát szerzett (32/1979). Egészségi okok miatt 1989-ben munkahelyet változtatott. Végül a BORSODCHEM budapesti kirendeltség vezetőjeként 1994-ben kerkedvezményes nyugdíjba ment. Ezt követő években külső tanácsadóként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bogsch Erik

*1947-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 4/1970*

1970-77 között a kutatás-fejlesztés területén töltött be különböző pozíciókat a Kőbányai Gyógyszerárugyárban. 1977-83 között a MEDIMPEX Gyógyszer-külkereskedelmi Vállalat mexikói irodáját vezette. 1983-88 között ismét a Kőbányai Gyógyszerárugyárban dolgozik, mint fejlesztési igazgató, 1988-92 között a MEDIMPEX UK Ltd. vezetője lett Londonban. 1992-től a Richter Gedeon Nyrt. vezérigazgatója, 2017-től a Társaság elnöke. 5 évig vezérigazgatóként, majd 2017. novembere óta operatív elökként vezeti a nagy múltú szatekintő Richter Gedeon gyógyszergyárat. Irányításával a vezetés új társasági stratégiát dolgozott ki és hajtott végre, melynek eredményeként a Richter sikeresen integrálódott a piacgazdaságba és a veszteséges nagyvállalatból néhány rövid év alatt hazai viszonylatban kiemelkedő, sőt nemzetközi vonatkozásban is figyelemre méltó teljesítményt elérő, multinacionális gyógyszeripari csoporttá fejlődött. Az egykori, Üllői úti patika kis laboratóriumából Közép-Európa egyik legnagyobb magyarországi központú független, tőzsdén jegyzett gyógyszergyárrá emelkedett, 5 világrészre kiterjedő piachálózával, 29 képviseleti irodával, valamint 41 kereskedelmi és marketing vállalattal rendelkezik.

Kitüntetései: Széchenyi-díj (2001), Kőbánya Díszpolgára (2012), Figyelő - Az Év Embere-díj (2016), Magyar Köztársasági Érdemrend Nagykeresztje díj (2017)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bonnyai Zoltán

dr. techn

*1945-ben született Tárnokrétiben
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 122/1970*

Diplomája megszerzésétől a Helyiipari Kutatóintézetben, majd az ÉMI Hulladékkezelési Osztályán dolgozott tudományos munkatársként. A hazai környezetvédelmi kutatás-fejlesztés, a szennyezők ellenőrzése, a megoldások keresése ezidőben indult, 1970-1980 között a Levegőtisztaságvédelmi, majd 1981-től, mint a Környezetvédelmi Intézet alapító tagja osztályvezetőként szervezte meg és irányította a Központi Laboratóriumot. Szakmai továbbképzésként 1977-ben a BME Vegyésmérnöki Karán szakmérnöki oklevelet, majd ugyanitt 1986-ban „Veszélyes hulladékok beágyazása” c. disszertációja alapján dr. techn. fokozatot szerzett. 1993-1994 között az EGI Környezetvédelmi Főosztályát vezette, ahol energetikai komplex, környezettechnikai mérnöki tervezéssel foglalkozott. Munkája mellett bekapcsolódott a szakirányú továbbképzésekbe, ill. A felsőfokú oktatásba a SZIE Főiskolai Karán (Gyöngyös) ill. Az Eötvös József Főiskolán (Baja) 1992-1995 között főiskolai docensként. 1995-től 2005-ig a Szent István Egyetem Környezettechnika Tanszékén adjunktusként dolgozott, oktatási munkája mellett kutatási területe a hulladékkezelés korszerű megoldásaira irányult. Itt és a BME Vegyésmérnöki Karán is részt vett a környezetvédelmi oktatás módszer-fejlesztésében és a szakmérnökképzésben. Publikációinak száma meghaladja az ötvenet, több szakkönyv, egyetemi jegyzet, tankönyv társszerzőjeként (Hulladékgazdálkodási, ill. Környezettechnika kézikönyv, Környezettechnika c. nivódíjas egyetemi tankönyv) jegyzett. Számos környezetvédelmi szabvány, ill. műszaki irányelv kidolgozásában vett részt, szabadalmainak száma 6, minőségirányítási rendszerek, környezeti auditok szakértője. 2005-től nyugdíjas, emellett mérnökkamarai szakértőként, szakági vezető tervezőként jelentős (ISPA, EU Kohéziós ill. TÁMOP pályázatú) beruházások környezeti hatástanulmánya, ill. felülvizsgálata koordinátoraként, szerzőjeként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buk Judit (Dr. Balajti Andrásné)

*1947-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 71/1970*

Első munkahelye a KHV (később Caola) volt (1970-76), ahol háztartásvegyipari termékek kifejlesztésével, ezen belül is elsősorban természetes piretrum és szintetikus piretroid alapú háztartási rovarirtókkal foglalkozott. Ebben a témában szabadalom is született. 1976-79-ig a Kőbányai Gyógyszergyárban (ma Richter Gedeon) dolgozott. Ebben az időszakban a gyógyszergyár bővítette a profilját speciális növényvédőszer gyártásával, a projektben technológusként vett részt. 1979-ben került a Chemolimpex vegyipari külkereskedelmi vállalathoz. Itt 13 éven át foglalkozott vegyipari és műanyagipari kooperációk előkészítésével, vegyesvállalatok szervezésével. Részt vett többek között PVC hulladék újrahasznosításán alapuló technológia megvalósításában, speciális extrudált polisztirol-alapú tetőszigetelő beruházásban, polisztirol alapanyag hazai gyártásának megvalósításában. 1992-94-ig egy vegyianyag raktártételek magyarországi értékesítésével foglalkozó svéd cégnél dolgozott, a tevékenység műanyag alapanyagoktól a festékipar számára ajánlható segédanyagokon át gyógyszer alapanyagokig terjedt. 1994-től 2006-ig egy norvég képviseleti cég üzletkötője. Norvég és francia gyártók prémium termékeit, ezen belül keményítő származékokat, speciális cukrokat, cukoralkoholokat, cellulózsármazékokat kellett bevezetnie a magyar piacon. A termékek alkalmazása a papíripartól a fermentációs iparágakon keresztül a gyógyszer- és élelmiszeriparig terjedt. 2006-18-ig egy belga képviseleti cégnél dolgozott mérnök-üzletkötőként. Feladata elsősorban belga oleokémiai termékek értékesítése volt. A termékeket a festékiparban, emulziógyártásban, háztartásvegyiparban használják nagy volumenben, de alkalmazhatók műanyag gyártásban, kozmetikában, gyógyszer- és élelmiszeriparban is. Itt fejezte be a szakmai munkát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Czelecz Pál

*1945-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 37/1970*

Diplomája megszerzését követően a Tatabányai Szénbányák Víztisztító és Dúsító Üzemében helyezkedett el technológusként. Víz és szennyvíztisztító berendezések tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. 1979-től főtechnológusi beosztásban irányította a cég ezirányú tevékenységét. 1982-ben 28 kollégájával vállalati gazdasági munkaközösséget alapított, amely vezetése alatt jelentős létesítmények tervezését végezte el, mint pl. Sopron városi szennyvíztelep, vagy az Akadémiai Kutató Intézet (Frankfurt a. d. Oder) számára létesített nagy tisztaságú vízkezelő berendezés. 1984-ben a Vízgépészeti Vállalatnál lett osztályvezető, ahol a vállalat víztisztítási tervezéseit irányította. 1988-ban a svájci CHRIST AG-val megalapította az ország egyik első vegyesvállalatát, amely közüzemek, erőművek, valamint a különféle iparágak számára víztisztítással és nagy tisztaságú vízkezeléssel foglalkozott. A cég növekedése során néhány tulajdonosi változáson ment át, így végül BWT Hungária Kft. néven működött, amelyet 20 éven át ügyvezető igazgatóként vezetett. Nyugdíjasként tanácsadói és szakértői munkákat vállalt. 1970-ben mérnök-tanári diplomát, 1978-ban környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. 1990-ban egyetemi doktorrá avatták, szakdolgozatának címe: „Az arzéntartalmú iszapok ártalmatlanítása”. Igen sok alkalommal kellett tartalékos katonai szolgálatot teljesítenie, továbbképzéseken részt vennie. Hadgyakorlatokon ezred vegyivédelmi főnökként és német tolmácsként szolgált.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csajkovszky Mária (Csósz Józsefné)

*1945-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 134/1970*

1976-78.között posztgraduális képzés keretében a BME Gazdasági mérnöki szakán tanult, ahol 1978-ban abszolutóriumot szerzett. 1974-ig a textiliparban kikészítő üzemi technológusként, majd fejlesztőmérnökként dolgozott. 1974-től 1989-ig a Textilipari Kutató Intézetben, majd annak jogutódjánál, az INNOVATEX Textilipari Kutató és Fejlesztő Vállalatnál dolgozott, mint tudományos munkatárs. Szakterülete a differenciál termálanalízis volt. Az MTA Termóanalitikai Albizottságának tagjaként részt vett az Albizottság munkájában. Külföldi és belföldi tudományos és szakmai konferenciákon előadást tartott, és szakmai folyóiratokban publikált. 1989-től 1996-ig a Richter Gedeon Nyrt. Technológiai Főosztályán alapanyag-technológusként dolgozott, mint a Biokémia II. üzem technológusa. 1996-tól a Refloor Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. műszaki tanácsadójaként tevékenykedett 2000-ig, nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cselényi Éva (Schuszterné)

1947-ben született Budapesten

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 102/1970

1970-ben az első munkahelye az Elektronikus Mérőkészülékek Gyára (EMG) laboratóriuma volt, ahol a nyomtatott áramkör gyártás vegyi üzemi kiszolgálása és fejlesztése, új víz-bázisú festési technológia félüzemi kísérletezése és üzemi alkalmazásának bevezetése, továbbá a vegyi üzemi technológiai utasítások felülvizsgálata tartoztak főbb tevékenységei közé. A BME vegyész-mérnöki karán 1977 márciusában környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. 1979-től az Olajtervben – későbbi nevén Olajipari Fővállalkozó és Tervező Zrt. – folytatta tevékenységét a MOL finomítói és TVK vegyipari létesítményeinek tervezési projekt menedzsereként. 1995-től a TVK petrokémiai nagyberuházásainak előkészítési szakaszában a környezetvédelmi engedélyezéshez szükséges előzetes és részletes hatásvizsgálati dokumentációt készítette el. Egyidejűleg a projekt menedzserei feladatokat is ellátta a teljes tervezési szakaszban a megvalósításhoz és üzembe helyezéshez szükséges további hatósági engedélyek beszerzéséig. 2000-től 2011 végéig a Környezetvédelem és engedélyezési szakág vezetője volt, mely szakág tevékenysége kiterjedt a bányászat, távvezetési szállítás, valamint az olajipari tároló, feldolgozó és vegyipari üzemi létesítmények biztonsági és környezetvédelmi tervezésére és engedélyeztetésére is. Ezen időszak alatt elkészítette vállalati belső használatra az iparági engedélyezési kézikönyvet a vonatkozó jogszabályok gyűjteményével és folyamatos aktualizálásával.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csitári Irma (Apró Imréné)

*1943-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 164/1970*

A Than Károly Könnyűipari, Vegyészeti Technikum textil tagozatán szerzett technikai oklevelet 1961-ben. 1970-ben végzett a Vegyésmérnöki Kar esti tagozatán, a műanyag szakon. Házastársával – Apró Imrével – együtt végzett ugyanezen az évfolyamon. A Szerves Vegyipari Kutató Intézetben textil színezékek és segédanyagok kémiai és fizikai vizsgálata, az ELTE Kolloidkémiai és Technológia Tanszéken szerves polimerek ultracentrifugás és fényszórásos vizsgálata, a Vegytervben műszaki titkárként tanulmányok szerkesztése és tervezési segédletek összeállítása, az Öntödei Vállalat Acélöntő és Csőgyárban laboratórium vezetőjeként ötvözetek és alapanyagok vizsgálata, az Országos Gyógyszer, Növényvédőszer és Intermedier Kutatás-Fejlesztési Programirodán a program koordinációjával kapcsolatos munkálatai, az EGIS Gyógyszergyárban minőség ellenőrként gyógyszer alapanyagok és gyógyszerek bevizsgálása voltak feladatai. 1998-ben fejezte be aktív pályafutását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Deák Ágnes (Kalmár)

1944-ben született Pécsen

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 73/1970

A Diploma megszerzését követően a Növényolajipari Kutató Intézet laboratóriumában csoportvezetőként kezdett dolgozni. 1971-1973 között a németországi Remscheid Város Kémiai Vizsgáló Intézetében élelmiszer ellenőrzéssel foglalkozott, leginkább a tartósító anyagok maradékának meghatározásával. Munkaköréhez tartozott a vér alkoholtartalmának meghatározása a Widmart és ADH eljárással. 1974-ben Stockholmban, a KEMANORD CO. Analitikai központjában a festékolajok fejlesztésén dolgozott. 1975-ben családjával az Amerikai Egyesült Államokban, New Orleansban telepedett le. A New Orleans-i Egyetem (UNO) kémiai karán „master of science” (MS) diplomát szerzett analitikai kémiából 1980-ban. Azt követően a helyi Mezőgazdasági Kutató Intézetben (USDA) a gyapot magvak kutatásában dolgozott. 1992-ben saját internetes céget alapított a Zsolnay porcelán amerikai piacon való értékesítésére. A céget 2002-ben adta el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dénes Beatrix (Bolgárné)

*1947-ben született Kiskunhalason
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 75/1970*

1970-ben végzett a BME Vegyésmérnöki Karán. A végzés után 1970 szeptemberétől a Telefongyár (ma Siemens) Vegyilaborjában kezdte pályafutását. 1979-ig dolgozott ott, ám egészségügyi okok miatt a cégen belül lehetősége nyílt egy új munkakör betöltésére, mint munkavédelmi előadó. 1984-től munkavédelmi vezetői pozíciót töltött be a Bútorkereskedelmi Vállalatnál. 1984-87-ig esti tagozaton Munkavédelmi Szakmérnökként tanult. 1990-ben a cégen belül újabb lehetőségként, mint mérnök konyhabútor tervezéssel foglalkozhatott, ami a rendszerváltás idején még újdonságnak számított, hiszen a mai tervezőprogramok helyett a konyhák megtervezése papíralapon, manuálisan történt. 1994-től a konyhatervezés mellett boltvezetői feladatokat is ellátott, 2004. évi nyugdíjazásáig. Jelenleg aktív, sportos nagymama.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Egervári Márta (Dr. Gráf Márta)

1946-ban született Budapesten

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 77/1970

Az Egyetem elvégzése után a Reanal Finomvegyszergyár Biokémia Üzemében helyezkedett el kutató-fejlesztő mérnökként. Feladata a biokémiai kutatásokban széleskörűen alkalmazott poliribonukleotidok gazdaságos, megbízhatóan karakterizálható biopolimerek ipari előállítására volt. A Reanal és a SOTE Orvosi Vegytani Intézete között létrejött kutatási projekthez kapcsolódott. A munka eredménye tudományos publikáció, előadás, újtás, szabadalom, doktori értekezés és, nyereséges gyártástechnológia kidolgozása voltak. Műszaki Doktori Oklevelét 1982-ben vette át. A 80-as években négy évet dolgozott az Amerikai Egyesült Államokban, a San Francisco-i Egyetem Hormon Kutató Laboratóriumában, elsajátítva a legkorszerűbb molekuláris biológiai technikákat. Tudományos publikáció társszerzője. Amerikából visszatérve a Műszaki Igazgató tanácsadójaként, majd a Marketing Osztály vezetőjeként csatlakozik a piaci igényekre reagáló, megújuló Reanal kereskedelmi és marketing tevékenységébe. Eredményesen elvégezte az Európai Üzleti Politechnikum és az Brit-Magyar Vezetőképző Sales Management kurzusát. 1993-ban alapító tagja volt a Sigma-Aldrich Nemzetközi Részvénytársaság magyarországi leányvállalatának. A cég több mint 30 000, kiváló minőségű, kutatási, analitikai, ipari célra alkalmas vegyszer gyártásával, a választék bővítésével, forgalmazásával, termékei felhasználását illetően, szakmai tanácsadással foglalkozik. Kereskedelmi, majd ügyvezető igazgatóként az igényes, magas színvonalú szolgáltatás megvalósításával jelentősen hozzájárult a vállalat sikeréhez. Vezetése alatt a magyarországi leányvállalat aktívan vett részt a hazai tudományos társaságok, rendezvények támogatásában. Megalapította a fiatal magyar kutatók részére az évenként átadásra került Sigma-Aldrich díjat. 2011-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdős Judit (Békés Imréné)

*1947-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 78/1970*

1970-től a Richter Gedeon Vegyészeti Gyárban, (korábban Kőbányai Gyógyszerárugyár), a B-12 Fermentációs Kutató Laboratóriumában kezdett beosztott mérnökként. Társszerzője az itt kidolgozott és ipari léptékben alkalmazott fermentációs szabadalomnak. 1979-től beosztott mérnökként a gyár Környezetvédelmi Laboratóriumában dolgozott, ipari szennyvizek tisztítási lehetőségeit kutatta. A környezetvédelem hazai megerősödésével jelentősen szigorodó szabályozási környezetben létrehozott Környezetvédelmi Osztály felelős mérnökként részt vett a cég rövid és hosszú távú környezetvédelmi stratégiájának kialakításában. Környezetvédelmi hatóságokkal való eredményes együttműködés keretében szakvéleményeket készített rendeletek előkészítéséhez, végrehajtási utasítások kialakításához. Gyártási technológiákhoz csatlakozó hulladék-ártalmatlanítási, szennyvíz-tisztítási egy részükben szabadalmazott eljárások kidolgozásában vett részt. 1988-tól a Technológiai Főosztály vezetője volt. A Főosztály az alábbi főbb feladatokat látta el: gyógyszerhatóanyagok és gyógyszerek üzemi léptékű gyártási, csomagolási technológiáinak bevezetése, alkalmazásának ellenőrzése; az ellenőrzött gyógyszergyártási követelmények általános és speciális feltételeinek kialakítása; hazai és külföldi (köztük USA, Európa, Japán) forgalmazáshoz szükséges kémiai dokumentációk összeállításának irányítása. Képviselte a Társaságot minőségügyi ill. privatizációs célú auditok során. 1992-2015 között főmunkatársként, majd 2019-ig megbízott szakértőként a Műszaki Igazgatóság területéhez tartozó Technológiai-, Beruházási és Karbantartási-, Energia-, valamint a Biztonságtechnikai- és Környezetvédelmi Főosztályok több szakmai területet is átölelő projektjeinek szervezése volt a feladata. A jelentősebbek: Gyógyszerkészítmény gyártó létesítmény tervezése és létrehozása nemzetközi tender keretében; Környezetközpontú Irányítási Rendszer és A Munkahelyi Egészségvédelem és Biztonsági Irányítási Rendszer bevezetése; villamos-energia beszerzés a szabad piacon; a cég által megvásárolt, korábbi Magnezitipari Művek környezeti károkkal, gyártó létesítményekkel terhelt területének kármentesítése, gyógyszeripari célú rehabilitációja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Attila

*1945-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 21/1970*

Diploma után az Általános és Analitikai Kémiai Tanszék Tanszéki Akadémiai Kutatócsoportjába került, a kutatói beosztás ellenére az egyetemi oktatókkal azonos tanítási óraszámot vállalva, végigjárta az analitika oktatás minden lépcsőfokát a klasszikustól, a kisműszeresen át a nagyműszeres laboratóriumig. Kutatási témája az izotóphigításos, izotópcserés reakciókhoz és neutronaktivációs módszerekhez kötődött. 1988-tól az Aluterv FKI, Fémipari Kutató Intézetben a Műszeres Laboratórium vezetőjeként elsősorban ICP spektrometria területén végzett kutatómunkát és analitikai szolgáltatást. BME-re visszajárva továbbra is részt vett analitikus szakmérnökök képzésében. 1992-95-ig a VRF Kft-nél, majd a TÜV Rheinland Hungária Kft-nél levegőtisztasági méréseket végzett. Ezalatt a Northumbria University-n az akkor újdonságnak számító környezeti management képzésben vett részt. Másodállásban ügyvezetője volt a Merion EP Kft. nukleáris műszergyártó cégnek, képviselve az Oxford Instruments Ltd-t is. '95-97-ig a Leco Instruments ipari analitikai műszergyártó céget képviselte. 1997-től 2000 szeptemberig a Nukleáris-Baleset Elhárítási Kormánybizottság titkárságának munkatársa lett. Itt jelentős szerepet vállalt az INEX-2 nemzetközi nukleáris-baleset elhárítási gyakorlat megrendezésében, mely munkáért miniszeri dicséretben részesült. A Titkárság Katasztrófavédelembe olvadása után az Országos Atomenergia Hivatal (OAH) Elméleti Sugárvédelmi és EU Integrációs osztályára került. Itteni feladatait 2008-as nyugdíjazásáig, sőt két évig azon is túl végezte. Részt vett az európai nukleáris-baleset elhárítási információs-hálózat kiépítéséért meghirdetett tenderek értékelésében az EU témáért felelős Általános Igazgatóságán. Az OAH képviselőjeként tagja volt az OECD NEA Stakeholder Involvement in Nuclear Decision munkacsoportjának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Farkas Imre László

műszaki doktor

*1946-ban született Miskolcon
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 59/1970*

A BME Vegyésszmérnöki Karán 1970-ben szerzett oklevelet. Egyetemi doktori címért beadott Alkilpoliglikol-éterek előállítására és eloszlásuk vizsgálata c. értekezését 1978-ban "summa cum laude" minősítéssel védte meg. Még ebben az évben szerezte meg Tenzid- és intermediergyártó és alkalmazó szakmérnöki diplomáját. Különböző beosztásban 1971-óta dolgozik a BME Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar Szerves Kémia és Technológia Tanszéken. Jelenleg is címzetes egyetemi docens beosztásban itt oktat. Oktatási tevékenysége a Szerves vegyipari alapfolyamatok c. tárgy elméleti és laboratóriumi oktatása. 14 diplomamunka és 14 szakdolgozat készítését irányította témavezetőként, ill. társ-témavezetőként. 1994 óta előadója a Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar valamennyi hallgatója számára kötelező Vegyipari biztonságtechnika (2008 óta Munkavédelem és Biztonságtechnika) c. tárgynak. Meghívott előadóként 1996-tól 2006-ig Szent István Egyetemen Veszélyes anyagok és kárelhárításuk c. tárgyat adta elő. Öt jegyzet társszerzője, 14 diplomamunka és 14 szakdolgozat készítését irányította témavezetőként, ill. társ-témavezetőként. Kutatásai gyűjtőpontjában a nemionos tenzidek előállítása és felhasználása állt, (két nemzetközi szabadalom) de eredményeket ért el textil-és papíripar, útépipítő ipar, környezetvédelem és vegyipari biztonságtechnikai területén is. Szerzője, ill. társszerzője 72 tudományos közleménynek, amelyből 40 nemzetközi tudományos folyóiratban jelent meg; 80 előadásnak, amelyből 26 nemzetközi tudományos konferencián elhangzott el. A Magyar Kémikusok Egyesülete Kolorisztikai Szakosztályának 1990-től tizenkét éven át volt titkára, amit 1993-ban "Kiváló egyesületi munkáért" kitüntetéssel ismertek el. 1985-től dolgozott a Beilstein Information System GmbH (és jogutódjai, jelenleg Elsevier Informatin System GmbH) részére CrossFire és Reaxys adatbázist felépítő magyarországi csoportban. 1998-tól annak felelős vezetője volt. Kolloidkémiai kutatásait a Magyar Tudományos Akadémia 1983-ban Buzágh díjjal ismerte el. Számos dékáni és rektori dicséret mellett megkapta a 2011-ben Stoczek emlékérmét. Rendszeresen szerepel a BME TOP 100 oktatója között. 2016-ben a Műegyetem Kiváló Oktatója kitüntetést kapta. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fisch Iván

*1947-ben született Sárospatakon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 80/1970*

Diplomája megszerzését követően a Dunai Kőolajipari Vállalatnál (százhalombattai finomító) dolgozott műszakvezetőként. 1972-ben került a Kőolajbányászati Ipari Kutató Laboratóriumba (OGIL) kutatómérnök, majd tudományos munkatárs beosztásba. Ezt követően két évig a MTA Geokémiai Kutató Laboratóriumában dolgozott és szénhidrogén geokémiai kutatással foglalkozott. 1974-től az OGIL Vegyészeti Főosztály tudományos munkatársaként szerves geokémiai kutatásokkal, gázkromatográfiával és környezetvédelmi kutatással foglalkozott. 1982-ben kutató intézeti összevonás miatt a Szénhidrogénipari Kutató Intézet (SZKFI) Vegyészeti Főosztályára került tudományos főmunkatársként és fejlett, harmadlagos olajtermelési technológiák fejlesztésével, valamint veszélyes olajipari hulladékok hasznosításával foglalkozott. Ez utóbbi tárgykörben három szabadalom kifejlesztésében vett részt feltalálóként. Ezek közül hasznosításra került a „Savgyanta semlegesítése és tárolóból történő kitermelése„ tárgyú találmány, amely Magyarországon kívül szabadalmat kapott Németországban, az Egyesült Királyságban és Ausztriában is. Publikációinak száma meghaladja a 15-öt, ezek részben magyar nyelven (Kőolaj és Földgáz, Földtani Kutatás, Magyar Kémiai Folyóirat), részben angol nyelven (Elsevier kiadónál) jelentek meg. 1982-ben tudományos ösztöndíjjal két hónapot dolgozott a US Geological Survey, National Centerben. Eredményei angol nyelven a Geophysical Transactions folyóiratban jelentek meg. 1992-től nyugdíjazásáig a MOL NYRT szakértője, külföldi kutatási-termelési projektek üzletfejlesztője, Chief Negotiator. illetve Regional Director beosztásban. 2008-tól nyugdíjas, külsős tanácsadóként, megbízási szerződéssel dolgozik a MOL NYRT Stratégia és Üzletfejlesztési Főosztályán. Tagja a OMBKE, Országos Magyar Bányászati Egyesületnek és az SPE, Society of Petroleum Engineers egyesületnek.

Munkásságát a Bányászati Szolgálati Érdeméremmel és az OMBKE érem kitüntetéssel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Forgács Zsuzsanna

1946-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 81/1970

A diploma megszerzése után 1972-ig a Phylaxia Állati Oltóanyag- és Tápszertermelő Vállalat Premix Üzemében gyártmányfejlesztő technológusként dolgozott. Ezután 1973-ig a Chemimas Vegyiműveket Tervező Vállalatnál komplett vegyipari üzemek exportjának szerződés-előkészítésében vett részt. 1973-tól 1976-ig a Vegyterv Vegyiműveket Tervező Vállalat Szervetlen Vegyipari Főosztályán, majd 1976-tól 1988-ig az Olajterv Olajipari Fővállalkozó és Tervező Vállalat Kőolajfeldolgozási Főosztályán technológus tervezőként dolgozott. Önálló tervezőként vett részt a Zalai Bitumenfuvató Üzem, a Komáromi Szukcinimid Üzem és számos olajipari üzem rekonstrukciós kiviteli tervezésében. 1988-tól 1999-ig a Magyar Szabványügyi Hivatalban olajipari és vegyipari szabványok kidolgozásában, európai és nemzetközi szabványok honosításában vett részt, ezek műszaki bizottságainak titkáráként. Feladatához tartozott az olajipari vizsgálólaboratóriumok akkreditálása is. 1999-től 2017-ig a férjével, Battancs Györggyel közösen alapított Octa-Plan Kft ügyvezető igazgatójaként dolgozott. A cég tevékenységi köréhez tartozott elsősorban olajipari üzemek kiviteli tervezése és olajiparhoz köthető berendezésekkel kapcsolatos ügynöki tevékenység.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Földvári Iván

*1946-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 88/1970*

Földvári Iván nem dolgozott vegyésmérnökként soha. Matematika és matematikai logika volt az erőssége de a MAFC jóvoltából – ahol amatőr sífutó volt - találkozott a vegyészkarai matematika egyik tanárával aki azt tanácsolta, hogy menjen a vegyészkarra, mert matematikában soha nem lesz olyan jó, mint a Lovász (igen ez az a Lovász)... és a Pelikán akik első gimnazisták voltak akkor. Egy pár nehéz félév után végülis diplomát szerzett és 35 különféle mérnökkel, matematikussal, fizikussal a KGMISZSZI-hez került többek között tankörtársával Lugosi Károllyal együtt. Bár ott semmi munka nem volt, de a rengeteg szabad munkaidőben együtt próbálhatták ki az újonnan Magyarországra kerülő számítógépeket a MAVEMI-ben (Gier - Algol) és az MTA-ban (CDC 3300 – USASII FORTRAN). Rövid idő után a hazai számítástechnika fellendülésével az INFELOR-ban helyezkedett el. Auszriába került a Philips-hez mint szoftverfejlesztő. Féléves külföldi munkavégzés után ismét együtt dolgozott tankörtársával az R10-es számítógép operációs rendszer honosításán. Az INFELOR-ban az operációs rendszerfejlesztés mellett adatátviteli alkalmazásokat fejlesztett többek között a VIDEOTON-nak, a MÁV-nak, a SZÜV-nek és az ÁSZSZ-nek. Időközben a szoftver export kereskedelem fejlesztését is elvállalta. 1982-ben posztgraduális diplomát szerzett szociológiából a MSZMP KB Marx Károly Főiskolán. 1986-ban Angliába ment ahol a SZÁMALK közös vállalatot alapított a Densitron Plc-vel Densitron Software & Tradeware néven. Tankörtársával kifejlesztettek egy ERP rendszert RELACS néven ami Anglián kívül Magyarországon is felhasználókhöz került a Processorg Kft. jóvoltából. Szoftverben az Archicad és a Topcad a Graphisofttól, a CSProlog a Multilogictól a Metabolexper a CompuDrugtól a SOFTDOC a SZÁMALK-tól került angliai felhasználókhöz. Az ALBACOMP is jelentős angliai exporthoz jutott számítógépeivel a számos egyéb egyedi fejlesztésével többek között egy PDP/MSZR kompatibilis diszkvezérlővel. Mai napig aktív munkavállaló. Korábbi cégeiket az átalakuló Densitron visszavásárolta, de megszerzett szaktudásukat újabb cégeknél tudták hasznosítani.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Frank György

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 22/1970*

A diploma megszerzése után rövid ideig dolgozott a Műegyetem Kémia-Technológia Tanszékén tudományos segédmunkatársi minőségben, majd kereskedelmi vonalra került és azon a területen élte le életét. A vegyiparral olyan értelemben maradt meg a kapcsolata, hogy vegyi üzemek és vegyi anyagok kereskedelmének területét művelte. Kezdetben a Chemokomlex nevű külkereskedelmi vállalatnál nagy magyar vegyipari beruházások import részével foglalkozott, majd 5 éves római kereskedelmi kirendeltségi munka után a Chemolimpex vegyi anyagok export import vállalatnál a magyar vegyianyag ellátáshoz járult hozzá. 1989 óta Milánóban él ahol a Tiszai Vegyi Kombinát ottani vállalatát vezette 2010-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig. Azóta 4 unokáját élvezi sok szeretettel.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hazai László

a kémiai tudomány doktora

1946-ban született Budapesten
Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 6/1970

A diploma megszerzését követően az akkori Chinoin Gyógyszergyár kutatólaboratóriumában kezdett el dolgozni, majd 1971 áprilisától a MTA Kísérleti Orvostudományi Kutató Intézet Gyógyszerkutató Osztályára került, ahol 1984-ben tudományos főmunkatársi kinevezést kapott. 1991. szeptember 1.-től a BME Szerves Kémia Tanszékén, a jelenlegi Szerves Kémia és Technológia Tanszéken működő MTA-BME Alkaloidkémiai Kutatócsoportjában dolgozott 2011-ig, mint tudományos tanácsadó. Jelenleg nyugdíjas, a tanszéken egyetemi magántanárként az Alkaloidkémiai Kutatócsoport vezetője. 1981-ben megszerezte a kémiai tudomány kandidátusa, majd 1991-ben a kémiai tudomány doktora fokozatot, 1995-ben a BME Vegyészéchnöki Karán megkapta a PhD oklevelet, 1995-ben sikeresen habilitált. 1997-ben egyetemi magántanári kinevezést kapott. Kutatósi témái: nitrogén-tartalmú heterociklusok, biológiailag aktív, elsősorban daganatellenes hatású természetes anyagok és származékaik kémiája. 107 közlemény, 2 szabadalom és 141 előadás szerzője, ill. társszerzője. Társszerzője a Biomolekulák kémiája c. egyetemi tankönyvnek. 2008-tól az MTA Szerves és Biomolekuláris Kémiai Bizottság tagja, 2018-tól a bizottság titkára.

2008-ban Görög Jenő díjat, 2009-ben Zemplén Géza díjat kapott. 2010 óta 8 alkalommal került be a Műegyetem 100 legjobb oktatója közé a hallgatók szavazatai alapján.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes méchnöki tevékenységét.

Hegedüs Horstné Simonffy Veronika

*1943-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 182/1970*

Diplomája megszerzésétől a Magyar Posztógyárban dolgozott üzemmérnökként. 1977-től kinevezték a vállalat laboratórium vezetőjének. 1985-ben környezetvédelmi továbbképzés után a vállalat környezetvédelmi felelősi munkakörét is ellátta. 1993-ban korengedménnyel nyugdíjba vonult.

1979-ben Kiváló Munkáért kitüntetést adományozott neki a Könnyűipari Miniszter.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Honvári Károly

*1945-ben született Mecsekszabolcson
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 23/1970*

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után a Szervesvegyipari Kutatóintézetben tudományos segédmunkatársként dolgozott, majd 1972-ben a Dunai Kőolajipari Vállalathoz került, ahol mint késztermék minőségellenőrzési mérnök, laboratóriumvezető, osztályvezető dolgozott. 1974-ben a BME Vegyésmérnöki Karán vegyipari műveletek szakmérnöki diplomát szerzett. 1990-ben átkerült az akkor alapított Dunastyr Polisztirolgyártó Részvénytársasághoz, ahol mint minőségellenőrzési vezető, minőségirányítási igazgató, majd QHSE igazgató dolgozott 2007-ig, nyugdíjba meneteléig. Ebben az időszakban a feladatköréhez tartozott a minőségirányítási rendszer, a környezetközpontú irányítási rendszer és a munkahelyi egészség és biztonság irányítási rendszer kiépítése és működtetése, az irányítási rendszerek integrálása és tanúsíttatása. Kiemelkedő ipari minőségfejlesztési munkáért IIASA-Shiba díjban részesült (1995). Fontosabb publikációi: Folyamatszabályozás és minőségellenőrzés (Műanyag és Gumi, 1994), Minőségvezetési rendszer bevezetésének eredményei (Ipari Szemle, 1995), Termékfejlesztés a Dunastyrnél (Műanyag és Gumi, 1995), A polisztirol csomagolástechnikai alkalmazása (Műanyag és Gumi, 1997), A polisztirol a csomagolásban és az elektronikában (Műanyag és Gumi, 2001). 1995-2007 között a Műanyag és Gumi folyóirat szerkesztőbizottságának tagja, 1999-2007 között a Pest Megyei Kereskedelmi és Iparkamara alkalmazástechnikai szakértője, 2007-2010 között a Magyar Vegyipari Szövetség EBK szakértője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Judit

műszaki doktor

1945-ben született Budapesten
Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 24/1970

Diplomája megszerzése után a BME Szerves Kémia Tanszékén dolgozott 1974-ig. Műszaki doktori dolgozatát a Tanszéken végzett munkájából írta „Vizsgálatok a vinkamin gyúróanalóggjai körében” címmel. Műszaki doktori oklevelét 1976-ban szerezte meg. A szerves kémia területén végzett kutatásait az Egis Gyógyszergyárban folytatta. (1974-1981) 1981-től nyugdíjazásáig (2009) a Richter Gedeon Gyógyszergyárban különböző típusú új szteroid vegyületek előállításával, új ipari eljárások kidolgozásával és megvalósításával foglalkozott. Társszerzője közel 30 nemzetközi, ill magyar folyóiratban megjelent cikknek és ugyanennyi előadásnak, ill poszternek. 13 szabadalom társhelfalálója. Középfokú lpajogvédelmi vizsgát tett 1982-ben, és az Országos Találmányi Hivatal részére „újdonság vizsgálatokat” végzett. Részt vett a Beilstein Institut és a BME Vegyésztechnöki Kara között létrejött tudományos együttműködés keretében a kémiai irodalom számítógépes feldolgozásában.

Munkásságát 1991 és 1992-ben Richter Alkotói díjjal jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Péter

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 84/1970*

1970-től (a diploma megszerzésétől 2020-ig) egyfolytában a Richter Gedeon Gyógyszer-gyárban, azon belül a Kémiai Kutatás területén dolgozik. 1970. szeptember 1-től 1972-ig szintetikus kémiai kutatóként a Szintetikus II. Kutatólaborban fluorszteroidok kutatá-sában dolgozott Dr. Tóth József irányítása alatt. 1972. szeptembertől 2006-ig az előbb Dr. Gyenes István, később Dr. Görög Sándor akadémikus által vezetett Alkalmazott Fizikai-kémiai Kutatólabor kutatója, majd helyettes vezetője (1986-1992), majd vezetője (1992-2005) volt. Beiratkozott a BME Műszeres Analízis Szakmérnöki képzésére, ahol 1978-ban kitüntetéses diplomát szerzett (az évfolyamon egyedül). 1979-ben Egyetemi doktori értekezését, melyben a Richter gyár Alkalmazott Fizikai-kémiai Kutatólaborban végzett munkája különböző területeiről mutatott be eredményeket, Dr. Pungor Ernő akadémikus doktori tanácsa előtt védte meg „summa cum laude” eredménnyel. 1970-től 2020-ig számos, kollégáival közös vagy önálló publikációja jelent meg hazai, illetve rangos külföl-di folyóiratokban, illetve számos szabadalmat publikáltak. Három, jeles külföldi könyvki-adónál megjelent szakkönyvben írt fejezeteket. 1982-től több mint egy évtizedig az MKE Automatikus Elemzés/Kemometria szakcsoport titkára. Számos ilyen konferencia szervező titkára volt. Ugyancsak a szervező bizottság titkára volt a Dr. Görög Sándor nevével fém-jelzett Magyarország jeles városaiban megrendezett nemzetközi szteroid analitikai konfe-renciákon. 1985-ben addigi feltalálói tevékenységét Kiváló Feltaláló kitüntetéssel ismerték el. 1985-ben négy hónapig az Edinburgh-i Heriott Watt egyetemen ösztöndíjas. Itt egye-bek mellett számítógépes programot dolgozott ki Diode-Array-HPLC adatok online feldol-gozásához. Munkája alapján nemcsak résztvevője volt az Edinburgh-ban megrendezett nagy, 1985-ös 9. HPLC Szimpóziumnak, hanem a John H. Knox professzor által elnökölt szervező bizottságnak is tagja lehetett. 1985-ben Az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében iparjogi végzettséget szerzett kiváló minősítéssel. Végzettsége alapján szabadalmi ügy-vivő lett, és ezt a hivatást 2005 óta aktívan gyakorolja a Richter kutatás Iparjogvédelmi Főosztályán. Jónéhány richteres szabadalmi bejelentést készített el, és védett meg a világ számos országában. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el ér-tékes mérnöki tevékenységét.

Hunyadvári Erzsébet (Hoffmann Elisabeth)

1946-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 113/1970

A diploma átvétele után egy évet mint üzemmérnök dolgozott az óbudai ecetgyárban. Házasság után Németországban egy ragasztókat előállító gyárban a laboratóriumban dolgozott. A két gyerek születése után a kémiai szakmai szövetséghez került (BG Chemie), ahol a nyugdíjba menetelig a veszélyes anyagok szállítása terén dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Józsa Sándor

műszaki doktor

*1946-ban született Dornbirnben
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 42/1970*

Diplomája megszerzésétől a Műanyagipari Kutatóintézet Feldolgozástechnikai Osztályán dolgozott tudományos segédmunkatársként, majd tudományos munkatársként. A Műszaki doktori címet 1981. november 9-én kapta meg. Az Építőipari Minősítő Intézetben tudományos főmunkatársként 1987. május 4-én kezdte meg tevékenységét. A Taurus Gumiipari Vállalat Fejlesztő Intézetében 1989. április 10-én fejlesztőmérnökként kezdte meg tevékenységét. 1999. október 15-én elbocsátották. 2006. június 1-től nyugdíjas. 1991. december 20-tól a Plast Consulting Bt. mérnök szakértői iroda ügyvezetője. A mérnök szakértői tevékenységet a piaci viszonyok átrendeződése miatt fejezték be. A Plast Consulting Bt. fennállása alatt (közel harminc év) munkatársaival 725 megbízást fogadtak el és teljesítettek. További kb. 250 megbízás járt náluk, melyeket különböző okok miatt (pl. érdekmúlás) nem vállaltak el.

1984. február 10-én a MÜKI-ben kiváló dolgozó címet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kacsóh László

1947-ben született Debrecenben

Vegyésszérmőki oklevelének száma: 43/1970

Diplomáját a Műanyagipari Kutatóintézet ösztöndíjasaként szerezte meg, ahol tevékenységét tudományos segédmunkatársként kezdte meg. A poliolefin osztályon különböző olefinipari melléktermékek hasznosítása, valamint polimeranalóg reakciók kikísérletezése volt a feladata, melyhez az üzemesítés is hozzátartozott. 1973-tól érdeklődése a környezetvédelemre, elsősorban a levegőtisztaságvédelemre tevődött át. 1973 és 1975 között a fővárosi emissziómérő állomás felépítésében vállalt vezető szerepet, ahol a kémiai mérések csoportját vezette. 1975 és 1977 között az Országos Mérésügyi Hivatal tudományos főmunkatársaként a levegőtisztasági mérőműszerek hitelesítési laboratóriumának felépítését kezdte meg. 1973-ban az Eötvös Loránd Tudományegyetemen benyújtott doktori értekezéseért természettudományi doktori címet kapott. E témában négy, két nemzetközi folyóiratban közölt tudományos cikk társszerzője volt. 1977-ben elhagyta Magyarországot, és a Német Szövetségi Köztársaságban telepedett le. 1978-tól 2002-ig a Szövetségi Környezetvédelmi Tanács tudományos főmunkatársa volt. Ez a testület a szövetségi kormány független tanácsadója, mely a környezetvédelem egészét, valamint annak különböző szakterületeit hivatott megítélni és azt könyvformában megjelentetni. Kacsóh közel húsz szakvélemény koncepciójának, valamint számos különböző résztémájának kidolgozásában és a publikációval járó lektori feladatokban vett részt. 1992-től nyugdíjazásáig, 2012. júliusáig, a Szövetségi Környezetvédelmi Hivatal alkalmazottja volt, 2002-től pedig ott levegőtisztaságvédelmi tudományos főelőadó. Ezen a szakterületen, valamint a fenntartható fejlődés témájában ezután még öt éven át meghívott egyetemi előadóként működött.

Kacsóh László a Német Mérnöki Egyesület (VDI) rendes tagja. 25 éves egyházi zenei tevékenységéért a Német Evangélikus Egyház (EKD) Arany Kereszttel tüntette ki (2005).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kádár Zsuzsa (Várkonyiné)

*1944-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 137/1970*

1962-ben érettségizett a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti technikum textil szakán. 1962-1965-ig a Magyar Posztógyár laboratóriumában dolgozott, majd 1970-ig a Pamutfonóipari Vállalat Újpesti Cérnagyárában, előbb laboránsként, majd a technológiai osztályon volt a budapesti és a nagyatádi festőde felelőse. 1966-ban nyert felvételt a BME Vegyésszmérnöki Karának esti tagozatára. 1970-ben a Pamutnyomóipari Vállalat Pamutkikészítő gyárában előbb technológusként, majd mosó-festő üzemvezetőként dolgozott. 1975-től az NDK Nagykövetség Kereskedelmi Kirendeltségén volt az NDK-ban gyártott textil és bőripari segédanyagok és színezékek magyarországi képviselője. Feladata ezen anyagok felhasználási technológiájának ismertetése és üzemi bevezetése és eladása. 1982-től a Temaforg Vállalatnál műszaki textíliák, ezen belül az ipari szűrőkkel foglalkozott. A piackutatástól kezdve a termék megismertetésén keresztül a gyártási folyamatok előírásától és ellenőrzésétől az értékesítésig minden hozzá tartozott. A textilipar összeomlása után főleg kereskedelmi területre specializálódott, elvégezte a vámkezelői tanfolyamot és könyvelésben is jártasságot szerzett. Utolsó munkahelye a Szórádi Műanyag Kft volt, ahol feladata a műanyag granulátumok beszerzése volt. 2004-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kis Sándor

1945-ben született Kiskunhalason

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 61/1970

Diplomája megszerzése után a Magyar Selyemipar Vállalat Kikészítőgyárában fél év gyakor-noki munka után a festő üzemben dolgozott az ún. festődei technológiai csoport tagjaként, 1974-ig. Folyamatos, ill. félfolyamatos mosó- és festőgépek technológiai irányítása volt a feladata. Közben elkezdte tanulmányait a SZOT Felsőfokú Munkavédelmi tanfolyamán, le-velező tagozaton, ahol 1976-ban munkavédelmi szakmérnöki oklevelet kapott. 1974-től a Kikészítőgyár önálló munkavédelmi előadójaként dolgozott. Családi okok miatt 1977-ben a jelenlegi EGIS, akkori nevén EGYT Gyógyszervegyészeti Gyár munkavédelmi irodáján tevé-kenykedett 1978-ig, munkavédelmi előadóként. 1979-től ismét a Kikészítőgyárban helyez-kedett el önálló munkavédelmi vezetői beosztásban, mellette a főmérnök műszaki titkári teendőt látta el. Társadalmi munkaként a gyári MHSZ Lövészklub helyettes vezetője volt ebben az időszakban. Ezt követően 1981-ben a Magyar Selyemipar Vállalat önálló munka-védelmi vezetője lett. Onnan 1985-ben az Interag Rt-hez került, szintén önálló munkavé-velmi vezetői munkakörbe. A cég átszervezése következtében (Interag Rt. Shell és Interag Kft. Shell Hungary Rt.) először a munkavédelem mellett a környezetvédelmi vezetői te-endőket is ellátta, majd 1991-ben (a munkavédelem – tűzvédelem – környezetvédelem - emelőgép-ügyintézői tevékenységek egy szervezeti egységbe vonásával) biztonságtechni-kai osztályvezető lett. Ezt a munkakört töltötte be 1995. 06. 30-ig. Leépítés, átszervezés miatt munkaviszonya megszűnt, így kényszerből egyéni vállalkozói tevékenységbe kezdett. 1996-ban levelező tagozaton elvégezte a BM Tűz- és Polgári Védelmi Intézet középfokú tűzvédelmi előadói tanfolyamát, ahol 1997-ben kapott bizonyítványt. Közel 22 éven át egyszemélyes céggként munka- és tűzvédelmi szolgáltatást végzett különböző - néhány kivételtől eltekintve - főleg kis létszámú gazdálkodó szervezetek számára. 2005. 09. 04-én hivatalosan nyugdíjas lett, de a vállalkozói tevékenységet a nyugdíj mellett is folytatta, egészen 2017-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Gyula Attila

*1947-ben született Debrecenben
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 9/1970*

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után a Chinoin Gyógyszergyárban kutatásfejlesztőként, majd csoportvezetőként dolgozott. A fejlesztői munka mellett a szakmai végzettség nélküli dolgozók továbbképzését szolgáló, a gyárban indított tanfolyamokon oktatott. 1972-től 1978-ig dolgozott a Reanal Finomvegyszergyárban vállalt munkát, ahonnan az akkori Országos Találmányi Hivatalba (ma: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala) ment. Itt a leghosszabb ideig a Növényvédelmi és Fajtaoltalmi Osztályon dolgozott, ahol szabadalom-engedélyezéssel és mentorálással foglalkozott. Publikált is a Növényvédőszer tárgyú szabadalmi bejelentések elbírálási joggyakorlatáról. Kapcsolatban állt az EPO-val (European Patent Office), és dolgozott a magyar és európai bejelentések harmonizálásán. Az utolsó években az osztályt vezette is, emellett iparjogvédelmet is oktatott többek között a miskolci egyetemen és más szakmai és oktatási szervezeteknél. 2009-ben nyugdíjba vonult, majd nyugdíj mellett továbbra is szabadalom-engedélyezéssel foglalkozott másfél évig a Diagon Kft-nél, ekkor már nemzetközi és magyar magáncégekkel. Annak 1990-es megalakulásától tagja volt a Magyar Közigazgatási Kamarának (később: Kar), egy ideig az elnökség tagjaként is.

A Chinoin Gyógyszergyárban 1988-ban Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kocsis János

műszaki doktor

1946-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 116/1970

Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen végezte, ahol analitikai vegyészeti szakmérnöki oklevelet, továbbá analitikai műszaki doktori oklevelet is szerzett (a dolgozat címe: Adatok mélységi vizek oldott gáztartalmának gázkromatográfiás meghatározásához). 1970-ben a Méréstechnikai Központi Kutató Intézetben kezdett dolgozni ipari méréstechnika, automatizálás, felszíni vizek monitoring-hálózatai és telepítésük, valamint üzemi víz-analizátorok fejlesztése szakterületen. 1973-tól a Vízkutató- és Fúró Vállalatnál nagyműszeres laboratóriumi víz- és gázvizsgálatokkal, termál- és gyógyvízkutak vegyészkes kezelésével, kút-technológiai és hidrokémiai feladatokkal foglalkozott, először csoportvezetői, majd osztályvezetői munkakörben. A hetvenes években a TESCO (Technical and Scientific Cooperation) külkereskedelmi vállalat közvetítésével magyar szakemberek, egyebek mellett vegyészek is dolgoztak a gyarmati uralom alól felszabadult észak-afrikai országok infrastruktúrájának kialakításán. Az algériai fél kifejezett megkeresésére, a két ország közötti műszaki-tudományos együttműködési és államközi szerződés keretében az annabai El Hadjar vas-és acélművében (Société nationale de sidérurgie d'el Hadjar, SNS) dolgozott vízkezelési szakértőként hét évig (ipari hűtőrendszerek és ipari szennyvizek kezelése, ipari vízrendszerek korrózióellenes kezelése, ipari hűtővízrendszerek és kazánok tisztítása, ivóvíz- és szennyvízkezelési technológiák). Hazatérését követően 1990-től a Wedeco Magyarország Kft., 1997-től pedig a Christ Hungária Kft. kereskedelmi igazgatójaként folytatta szakmai tevékenységét (káros anyagok vízben történő oxidatív lebontása, ivó-, ipari- és szennyvizek UV-, ózon- és UV/ózon-kombinációs eljárással történő kezelése és fertőtlenítése, majd nagy tisztaságú gyógyszeripari víztechnológiák alkalmazása). Kereskedelmi igazgatóként ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kolostori Mária

*1946-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 87/1970*

1970-1992 között a Sütőipari Kutatóintézetben dolgozott tudományos munkatársként. Feladata volt - többek között - sütőipari alapanyagok vizsgálata, a minőség és a sütőipari érték közötti összefüggések kutatása. Részt vett sütőipari termékek választékának bővítésében (pl. kukoricaőrlemények hozzáadásával). Vizsgálta poliakrilamid gélelektroforézis felhasználását a köztermesztésben lévő búzafajták azonosítására. Eredményeit szakfolyóiratokban (Sütőipar, Gabonaipar, Élelmezési Ipar, Acta Alimentaria) illetve a Magyar Tudományos Akadémia Élelmiszertudományi Bizottsága és a KÉKI közös rendezésében tartott tudományos kollokviumokon ismertette. 1992-től 2005-ig a Mezőgazdasági Minősítő Intézetben dolgozott témavezetőként. Feladata a szántóföldi növények - elsősorban búza és árpa - tartalékfehérjéinek poliakrilamid gél-elektroforézissel történő vizsgálata volt, a bejelentett fajták homogenitásának, megkülönböztethetőségének és stabilitásának vizsgálata céljából. 1999-ben felkérésre részt vett az Intézet Tordason kialakított lisztvizsgáló laboratóriumának megtervezésében és beindításában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Margit (Honvári Károlyné)

1945-ben született Érden

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 27/1970

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után mérnökként dolgozott öt évet a Globus Nyomdánál, közben a 1974-ben a BME Gépészmérnöki Karon vegyész mérnök-tanári képesítést szerzett. A mérnök-tanári diploma megszerzése lehetővé tette a szívének annyira kedves pedagógiai pálya megkezdését. Diósdon, majd 1976-tól Százhalombattán általános iskolai fizika, kémia és technika tárgyakat tanított, és közben munkabizottság-vezető, tagozatvezető volt. Százhalombattán 1985-ben a város vezetése, a nagy gyermeklétszám miatt, egy újabb, a 3. sz. Általános Iskolát alapított, és megbízták az új intézmény felső tagozatának megszervezésével. 1986-tól az iskola általános igazgatóhelyettese lett. Ebben az időszakban történt az iskola profilját meghatározó ének-zene tagozat, majd egy év múlva az ún. Zsolnai program megalapozása és bevezetése. 1991-ben megpályázta és elnyerte az iskola igazgatói állását: tervezve a képességfejlesztő program felfuttatását, és mint tehetséggondozást, a nyolcosztályos gimnáziumi képzés beindítását 1992-től. Ebben az évben vett fel az iskola Arany János nevét. 1994 áprilisától az iskola az Új Magyar Iskoláért Pedagógiai Egyesület (UMIPE) budapesti és Pest-megyei régiójának központja lett és az egyesület véleménye alapján is a pedagógusok Érték- és Képességfejlesztő Programhoz (ÉKP) való viszonya, tanulási beállítódása alapján az intézmény a program hiteles közvetítője és bázis iskolája. A szorosan vett szakmai tárgya, a kémia területén időközben a megyei szaktanácsadói munkát továbbfejlesztve országos szakértőként is dolgozott, 1996-ban a BME TTK-n közoktatási szakértő mentor oklevelet szerzett, majd érettségi elnöki, vizsgáztatói feladatokat is ellátott. Az általa vezetett Általános Iskola és Gimnázium hagyományosan rendezvényekkel igazolta és mutatta be a végzett munka eredményeit. Az ünnepi megemlékezések, zenés-irodalmi műsorok, játékos vetélkedők, gólyabálok, szalagavatók, farsangi karneválok, az „Arany-napok” rendezvénysorozata, a nyílt napok, kiállítások, pályázatok, és nem utolsósorban a sport és tanulmányi versenyek (megyei kémia, ÉKP-s régiós Tudományos Diákkörös versenyek) és persze az Arany Gálák mind-mind az iskola pedagógiai munkájának bizonyítékai.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kulcsár Katalin

1944-ben született Szalafőn

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 160/1970

A Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikum textil-vegyész tagozatán érettségizett 1963-ban. 1964-ben kezdte tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésszmérnöki karán, esti tagozaton. Diplomamunkáját jeles eredménnyel védte meg 1970-ben. Tanulmányait a BME Textilvegyész Szakmérnöki képzésén folytatta, melynek végén, 1976-ban kitüntetéses szakmérnöki oklevelet szerzett. Az egyetem hat éve alatt a Magyar Gyapjúfonó- és Szövőgyárban dolgozott, kezdetben gyakornokként, végül laborvezetőként. 1976-tól 1989-ig a BUDAFLAX Lenfonó és Szövőipari Vállalatnál dolgozott gyárrészelvezetőként, főtechnológusként, majd gyárigazgatóként, végül kereskedelmi igazgatóhelyettesként. Pályafutása ezen időszakában textil-vegyészi végzettségét kamatoztatva, mélyreható ismereteket szerzett a textilipar különböző területein. A rendszerváltás nem kímélte a textilipart és Kati is kereste helyét a változó világban. 1991-től tíz éven át egy perui magyar vegyi-anyaggyártó vegyesvállalat ügyvezetőjeként kamatoztatta vegyipari tapasztalatait, valamint széleskörű kereskedelmi és vezetői ismereteit. 2013-ig nyugdíjasként is aktívan dolgozott egy magyar tulajdonú cégnél, ahol vegyi-anyagok kereskedelmével és vegyészeti tanácsadással foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lendvay Zsuzsanna

*1946-ban született Zalaegerszegen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 88/1970*

Az egyetem befejezése után Budapesten a Gabona Tröszt minőségellenőrző laboratóriumában helyezkedett el. A Gabona Tröszt és a BME Analitikai Tanszéke között létrejött szerződés alapján két évig a keveréktakarmányok vitamintartalmának meghatározásával foglalkozott Dr. Bányai Éva irányítása alatt. A vizsgálatok eredményeiről két tudományos konferencián tartott előadást. Az egyetemi kutatások után még két évig a Gabona Tröszt laboratóriumában dolgozott. 1977-től visszaköltözött szülővárosába Zalaegerszegre és a Megyei Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézet laboratóriumába került a toxikológiai vizsgálatok vezetőjeként. Itt dolgozott a laboratórium bezárásáig 1999-ig. Nyugdíjazásáig az Állategészségügyi Állomás hűtőházi kirendeltségén látta el az élelmiszerhigiéniai vizsgálatokat. 2002-ben férje szakmai irányításával és két lányával családi gazdaságot hoztak létre. 10 hektáron almaültetvényt létesítettek. A mai napig a családi gazdaság vezetője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lukács Mária (Csurár Józsefné)

1945-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 45/1970

Diplomája megszerzésétől a BME Műanyagipari Tanszékén dolgozott kk-munkán. 1971-től a Mechanikai Művek laboratóriumában, 1973. márciusától a Papíripari Vállalat különböző önálló egységeinél dolgozott: 1973-1976 között a Papíripari Kutatóintézetben a vegyileg kezelt papírok gyártástechnológiájának kidolgozásában kutatóként dolgozott. 1976-tól 1989-ig a Papíripari Vállalat Központjában a Termelési Főosztályon technológusként szintén a vegyileg kezelt papírok gyártási technológiájának és kapacitásának kidolgozásával/tervezésével foglalkozott, különböző csomagolóanyagok gyártási kapacitásának kihasználásának növelő team-ek munkájában, csomagolóipari beruházások kapacitáskihasználásának tervezésében vett részt. 1989-ben a hullámtermék-divízió önprivatizációját előkészítő gazdasági elemző csoport munkájában vett rész. BME-n Műanyagfeldolgozó Szakmérnöki Oklevelet szerzett. 1992-ben a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán mérnök-üzemgazdász oklevelet, majd 1995-ben mérlegképes könyvelői szakvizsgát tett. 2008-tól 2015-ig regisztrált mérlegképes könyvelőként szerepelt. 1990-ben a Csepeli Papírgyár Önálló Technológiai Osztályán különböző alapanyagokból tervezett hullámpapír-termékek kísérleti előállításának tervezésében, a gyártási kísérletek lebonyolításában és a kísérleti termékek laboratóriumi vizsgálatában vett részt. 1991-től a Csepeli Papírgyár privatizációját követően pályaelhagyó lett, pénzügyi területre váltott: 1991-1995 között az APEH Budapesti Igazgatóságán, ill. 2001-2008 között, a nyugdíjba vonulásáig az APEH Kiemelt Adózók Igazgatóságán adóellenőrként dolgozott. 1995-1998 között az Állami Vagyonkezelő Rt-nél, majd az ÁVÜ és az ÁV Rt egyesítésével létrehozott Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Zrt.-nél dolgozott pénzügyi előadóként, pénzügyi igazgatóként, 1999-től 2001 májusáig az ÁPV Zrt. Önálló Belső Ellenőrzési Osztályon dolgozott belső ellenőrként. Nyugdíjas éveiben adótanácsadóként tevékenykedett, jelenleg bróker cég belső ellenőreként, ill. egy 250 albetétes társasház intéző bizottságában a pénzügyi terület felelőseként dolgozik. A Papíripari Kutatóintézetben töltött idő alatt több cikke jelent meg a papíripari szaklapban.

Aktív munkássága alatt Kiváló Dolgozó, APEH Igazgatói Dicséret kitüntetésekkel ismerték meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Madai Gyula

műszaki doktor

1945-ben született Pomázon
Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 65/1970

A budapesti Árpád Gimnázium humán tagozatáról váltott véletlenszerűen irányt a műszaki tudományok világa felé, amikor tanulmányait a Papíripari Vállalat támogatása mellett a BME Vegyésztechnöki Karán megkezdte és ahol vegyésztechnöki diplomáján kívül vegyész mérnök-tanár, vegyipari gazdasági mérnök és műszaki doktor végzettséget szerzett. Szakmai pályafutása a papír- és műanyagalapú élelmiszer-csomagolások előállításához, gyártmány- és gyártásfejlesztéséhez, valamint élelmiszerbiztonsági kockázatelemzéséhez kötődött. E szakterület korábban empirikus tapasztalatokon nyugvó gyakorlatát működési területein igyekezett -elsősorban a fizikai-kémia törvényszerűségeinek alkalmazásával- tudományos alapokra helyezni. A Papíripari Vállalat égisze alatt gyáregységvezetöként, termelési igazgatöként, a Papíripari Kutatóintézet igazgatöjeként, majd a Dunapack Zrt. vállalkozásfejlesztési igazgatöjeként Magyarországon eltöltött 25 év után szakmai tevékenysége külföldre helyezödött át. Oroszországi és lengyelországi szakirányú vállalkozások vezetöjeként eltöltött 5 éves idöszakot az ausztriai székhelyű Mondi multinacionális cégcsoportnál innovációs menedzserként és a flexibilis csomagolóanyaggyártó divízió kutatóintézetének operatív igazgatöjeként végzett 15 éves szakasz zárt le. Ebben az idöszakban 12 szabadalmat jegyzett. 2015. évi nyugdíjba vonulását követően önálló szakmai tanácsadöként segíti hazai és külföldi vállalkozások munkáját. Széleskörű hazai és nemzetközi kapcsolatokat épített ki szakmai szövetségekben betöltött tagsága révén: USA székhelyű TAPPI (Technical Association of the Paper Industry); EUCEPA (European Cellulose and Paper Industry Technical Association); FPE (Flexible Packaging Europe); PNYME (Papír-és Nyomdaipari Műszaki Egyesület), amelynek főtítkárhelyettese, ill. főtítkára volt.

Szakmai tevékenységét a PNYME kétszeri Lengyel Lajos díjjal, Földi László publikációs díjjal, a CSAOSZ (Csomagolási és Anyagmozgatási Országos Szövetség) Szakmai Életmű díjjal ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Megyesi Gábor

*1945-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 10/1970*

Diplomája megszerzésétől, 1970-től 1972-ig a Kozmetikai és Háztartás-vegyipari Vállalatnál gyakornok, majd 1972 és 1982 között üzemvezető. Közben a Budapesti Műszaki Egyetemen gazdasági szakmérnöki tanulmányokat folytatott. Vegyipari Gazdasági Mérnöki oklevelét 1980. november 14-én állították ki, száma; 77/1980. 1982 és 1985 között a Vegyiműveket Tervező Vállalatnál főmunkatárs. Itt a Szovjet – Magyar Agrokémiai Szerződés adatbázis kezelését végezte a VEGYTERV számítógép központjában dBase programozási nyelven. 1985 és 1992 között a REANAL Finomvegyyszer Gyárban dolgozott termelési főosztály-vezetőként. 1992 - ben saját céget (mikro vállalkozás) alapított, melynek fő tevékenysége fertőtlenítő hatású takarító szerek gyártása és forgalmazása volt levédett saját márkanéven (SANISEPT). 2013 - ban a SANISEPT termékcsalád gyártási jogát eladta a védett márkanévvel együtt egy hazai cégnek, és végelszámolással megszüntette a saját vállalkozást. 2013 és 2017 között a termékcsaládot megvásároló cégnél dolgozott szakértőként, majd 2017 - ben végleg visszavonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Mária (Dr. Varsányi Nagy Mária)

dr.techn, az Orvostudomány kandidátusa

*1942-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 126/1970*

Egyetemi tanulmányai előtt gyógyszerértári asszisztensként a Kőbányai Gyógyszergyárban, az egyetemi évek alatt a SOTE, Semmelweis Orvostudományi Egyetem III. Belklinika laboratóriumában dolgozott. Vegyéssz mérnökként a klinika Lipid kutató laboratóriumát vezette hét évig, majd az in vitro izotópdiaosztikai vizsgálatokat irányította. Műszaki doktori oklevelét biokémiából, búza fehérjék összetételének meghatározásáért kapta 1977-ben. Szakképesítései: 1978-ban az OTKI, Orvostovábbképző Intézetben Biomedicinális Izotóp Alkalmazások, 1980-ban BME-en Mérnök-Biológus szakmérnök, 1985-ben az OTKI-ban Immunológiai módszertani oktatásban vett részt. A SOTE III. Belklinika Diabetes és Immunológiai kutatócsoportok tagja (1970-86), majd két évig a Kaliforniai Egyetem (UCI, Irvine) Orvosi Karának ösztöndíjasa (1987-89). Celluláris immunreakciók és azok gyógyszeres befolyásolhatóságát tanulmányozta kísérletes és gyermekkori cukorbetegségben. Az orvostudomány kandidátusa (1991). Kutatómunkáját ezután Amerikában folytatta nyugdíjazásáig (1991-2007). Az autoimmun diabetes kialakulási mechanizmusát vizsgálta (Children's Hospital of Orange County, Orange, CA, 1990-93). Részt vett a cukorbetegség gyógyítására alkalmas inzulint termelő szigetsejt-transzplantációs technológia kidolgozásában (University of California UCLA - VivoRx Inc., Los Angeles, 1993-2000,) és (University of Auckland, New Zealand 1995). 2001-ben önkéntes munkatárs: melanoma, és hasnyálmirigy humán sejtenyésztésből készített rákellenes oltóanyagok ellenőrzését végezte in vitro (Saint Vincent Medical Center, Los Angeles 2001). Reno NV-ban, az hCell technology Inc. új biotech vállalat alapító tagjaként inzulint termelő sejtek tömeges előállítását irányította. In vitro sejtenyésztés után az új sejtek érését, transzkripciós faktorok kimutatásával követte (molekuláris biológia: PCR, RT-PCR, 2001-2007), majd ezen sejtek aktivitásának ellenőrzését in vivo tesztelte (kollaboráció, University of Alberta, Edmonton, Canada 2003-2007). Kutatásairól tudományos közleményekben és szakmai konferenciákon tartott előadásokban számolt be (52 peer reviewed publikáció, két külföldi szabadalom, négy USA research grant). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Néder Ágnes

1939-ben született Bián

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 152/1970

1957-ben érettségizett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban, és kezdett dolgozni a rákospalotai Medicolor, gyógyszeralapanyagokat és festékeket előállító gyár analitikai osztályán. 1960-tól a Gyógyszerkutató Intézet Növénykémiai Osztályán helyezkedett el, és nyugdíjazásáig ott dolgozott. Részt vett a mák alkaloidjai (morfin, kodein), a gyöngyvirág glikozidja (konvallatoxin), a kutyabenge (frangula) hatóanyagok kinyerésében és tisztításában. 1964-től 1970-ig járt a BME Vegyésmérnöki Kar esti tagozatára, ahol gyógyszervegyész szakon végzett. Diplomamunkáját 1970-ben a BME Szerves Kémiai Technológiai tanszéken készítette, Dr. Bitter István témavezetésével; címe: Tri-klór-diaza-pentadién származékok mukleofil reakcióinak vizsgálata. 1982-ben műszaki doktori címet szerzett. Értekezését a Fluorozott szteoridok előállítása és szerkezetvizsgálata címmel készítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Orbán Balázs

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 48/1970*

Háromévi, a Magyar Kábel Műveknél gyártástechnológusként a műanyag feldolgozásban végzett munka után az útépitési laboratóriumi és technológiai feladatok megoldásában találta meg a szakmai kihívásokat. 1973-tól az Útépitő Trösztnél egyik úttörője volt az aszfaltgyártás kontrollkártyás minőségellenőrzési rendszerének országos bevezetésében. Ebben a témában több, az Útépitő Tröszt által kiadott szakmai könyv társszerzője. A tröszt megszűnése (1980) után az Aszfaltútépitő Vállalat technológusa, később laborvezetője volt, melynek vállalati minőségellenőrzését irányította. Főtechnológusként egy évet (1987-1988) Mauritiuson dolgozott a cég világbanki projektjein. A privatizáció során egy multi cég lett az új tulajdonos, amely Strabag néven ma is az egyik vezető kivitelező vállalat Magyarországon. Munkahelyein többször kapott „Kiváló dolgozó” kitüntetést. A nyolcvanas évektől részt vett az EAPA (Európai Aszfaltgyártók Szövetsége) Technikai Bizottságában hazánk képviselőjeként. A HAPA (Magyar Aszfaltgyártók Szövetsége) munkáját 1992 évi megalakulása óta tevékenyen segíti. Rendszeres szakírója volt a szövetség Az Aszfalt című folyóiratának. Munkája során részt vett az ÚTLAB (Útépitő Laboratóriumok Szövetsége) és a MAÚT (Magyar Útügyi Társaság) szakbizottságainak működésében, többször szakmai előadóként is. 2003-ban az Innoteszt Kft ügyvezetője lett, majd 2004-től 2010-ig a HAPA igazgatójaként tevékenykedett. Ebben az időben Ő szerkesztette az Aszfalt újságot és Ő szervezte az évenkénti nemzetközi HAPA konferenciákat. Munkássága során folyamatosan részt vett az európai szabványosítás (EAPA), valamint az EN szabványok hazai bevezetésének folyamatában (MAÚT). 2006-tól nyugdíjas, a NAH (Nemzeti Akkreditáló Hatóság) és a HAPA minősítő mérnöke. Emellett megbízási szerződések alapján dolgozik aszfalt technológiai és innovációs területen. Társszerzője a „150 éves a magyar aszfaltútépités” című könyvnek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Peisz Katalin (Szökendi Lajosné)

*1945-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 127/1970*

Diplomája megszerzésétől kezdve nyugdíjba vonulásáig a Fővárosi Csatornázási Művek Műszaki Fejlesztési Osztályán dolgozott. 1973-ban csoportvezetővé nevezték ki, 1988-ban pedig osztályvezetői megbízást kapott. A BME Vegyésmérnöki Karán 1974-ben „Műszeres Analitika” szakmérnöki diplomát szerzett. Kitüntetéses oklevelét a BME Vegyésmérnöki Karán „Környezetvédelmi szak, vízminőségvédelmi ágazat” szakmérnök-ként 1985-ben vette át. Szakképzettsége alapján vízminőségvédelmi, környezetvédelmi szakterületen a Magyar Hidrológiai Társaság szakértői névjegyzékébe jegyezték be 1990-ben. Tanulmányait napi munkája során hasznosította, mint a cég műszaki fejlesztési osztályának vezetője. Számos kutatást végzett a csatornázás, szennyvíz-tisztítás műszerezés, automatizálás és szabályozás területén a különböző egyetemek szaktekintélyeinek bevonásával. A kutatások eredményeit a gyakorlatba is átültette. Több elfogadott újítása, szabadalma volt, 1996-ban Géniusz díjjal tüntették ki innovációs munkája elismeréseként. Számos európai szintű szakmai konferencia megszervezése és lebonyolítása is feladatát képezte. Ezek közül az 1999-ben megrendezésre kerülő International Association on Water Quality volt a legjelentősebb, mintegy háromszáz magyar és külföldi szakember részvételével. Nyugdíjba vonulása után az ország több városának víz- és szennyvíztisztító telepein dolgozó kollégákat oktatta, a tapasztalatok átadása volt a feladata sok éven át.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Petó Edit (Almásiné)

műszaki doktor

*1945-ben született Passauban
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 49/1970*

Diplomájának megszerzése után a BME Műanyag és Gumiipari Tanszékén, 1973-ig tudományos segédmunkatársként dolgozott. Ez idő alatt a Magyar Kábel Művek állományában, a tanszéken megkezdett kísérleti eljárások – polarizációs optikai és különleges mikroszkóptechnikai vizsgálatok – kutatásával foglalkozott, valamint részt vett a tanszék oktatási munkájában. 1973 őszétől a kecskeméti Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskola (GAMF) Műanyagfeldolgozás Technológia Tanszékén folytatta munkásságát főiskolai tanársegédként majd adjunktus és – végleges nyugdíjba vonulásáig (2007) – docens beosztásban. Műszaki doktori oklevelét a Makromolekulák kémiája szaktudományból a Kissűrűségű polietilén hőimpulzusos hegesztésének vizsgálata témában 1979-ben szerezte meg. A GAMF-on a következő tudományterületek tantárgyait oktatta: Kémia, Műanyagkémia, Felületvédelem, Műanyagok előállítása, valamint a legjelentősebb oktatási területe a Műanyagok tulajdonságai és vizsgálata volt. Ezeket a főiskola nappali, levelező, és szakmérnöki tagozatán előadások és – hangsúlyosan – gyakorlatok formájában tanította. Műanyagismeret témájában Magyarország több mint 20 műanyagfeldolgozó vállalatának felkérésére tanfolyamokat tartott. Anyagszerkezettan, műanyagok c. jegyzete 1988-ban, Műanyagok tulajdonságai és vizsgálata c. gyakorlati útmutatója 2002-ben jelent meg. Ezekon kívül számos segédlet írása fűződik nevéhez. Műanyagok hegesztésével, műanyagfeldolgozással és vizsgálattal kapcsolatos témakörökben számos publikációja és szakmai előadása született. Gyakorlati oktatói tevékenységének fontos tartalma az ipari vállalatokhoz kihelyezett gyakorlatok voltak, ami a mai duális képzés lehetőségét alapozta meg. Munkásságáért „Kiváló munkáért” miniszteri kitüntetésben részesült. Oktató munkájáért és társadalmi tevékenységéért „Főiskolánkért” oklevelet kapott. Aktív tagja volt a Magyar Kémikusok Egyesületének, valamint a Gépipari Tudományos Egyesület műszaki szakértője volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Récsey Zsuzsanna

*1947-ben született Esztergomban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 50/1970*

1970-ben végzett a BME Vegyésmérnöki Karán és ezzel párhuzamosan a Mérnök-tanári karon. Az egyetem elvégzése után a Kőbányi Gyógyszerárugyár Dorogi Gyáregységében volt laborvezető helyettes, majd az Országos Gumiipari Vállalat Heuréka Gumigyárában technológusként dolgozott. 1975-ben Veszprémbe, a Nehézvegyipari Kutató Intézet Számítástechnikai Osztályára került tudományos munkatársnak. Fő tevékenysége a kémiai szerkezet meghatározás volt számítógép segítségével spektroszkópiai mérési adatok felhasználásával. 1976-ban vegyipari rendszertechnikai diplomát szerzett. Közben tagja lett a Comalk Kkt-nek, ahol ügyviteli szoftverfejlesztéssel foglalkozott. Később ez lett fő munkahelye. Mivel ügyviteli téren nem volt elég tapasztalata, elvégezte a Pénzügyi és Számviteli Főiskolát, ahol 1995-ben közgazdasági szakokleveles mérnöknek nyilvánították. 2000-ben volt kollégáival megalapították a BakonySoft Kft-t, ahol szintén ügyviteli szoftverfejlesztéssel foglalkozott, elsősorban a berlini rendőrség részére készítettek személyi nyilvántartó programokat. 2005-ben ment nyugdíjba, de mind a Comalk Kkt-ben, mind a BakonySoft Kft-ben tovább dolgozott 2019-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rozsnyai Tamás

1946-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 16/1970

Diplomája megszerzése után a 1970-ben a Richter Gedeon Nyrt-ben (akkori nevén Kőbányai Gyógyszerárugyárban) kezdett el dolgozni, feladata a B12 vitamin fermentléből való minél hatékonyabb kinyerésének, tisztításának vizsgálata, és a technológia fejlesztése volt. Két év után munkahelyet váltott, és a Matriál Vegyipari Szövetkezetben helyezkedett el, ahol több mint 40 évig változatos területeken különböző feladatokat oldott meg. Tudását rendszeresen fejlesztette, 1980-ban a BME Vegyész-mérnöki karán mérnök biológusi szakmérnöki oklevelet szerzett. A Matriál Vegyipari Szövetkezetben foglalkozott fejlesztéssel, számos új termék gyártásában, piacra hozatalában fontos szerepet vállalt. Fejlesztési tevékenysége során több hazai és nemzetközi szabadalom társtulajdonosa volt. Ennek alapján gyártott termékek között szerepeltek takarmány adalékok, gumiiipari antioxidánsok, vizes diszperziós műanyagok. A termékek fejlesztése, minőségellenőrzése során együttműködött többek között a Textilipari, kutató Intézettel, és Állatorvosi Egyetem Parazitológiai Tanszékével is. A termékeket a hazai felhasználókön kívül az egykori NDK-ban, Csehszlovákiában, Bulgáriában is iparszerűen használták. A gumiiipari öregedésgátlót jelenleg Magyarországon kívül Európa számos élvonalbeli abroncsgyártója használja. Nyugdíjba vonulását megelőző másfél évtizedben a cég kereskedelmét irányította.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sándor Tamás

1946-ban született Budapesten

Kitüntetéses Vegyész mérnöki oklevelének száma: 146/1970

A diploma megszerzése után 1972-től 1979-ig a BME Vegyész mérnöki Karának Szerves Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott tanársegédként. Itt védte meg műszaki doktori disszertációját, textil- és papírkémiai technológiából 1978-ban. 1991-ig a Pamutkikészítőgyárban, illetve a Goldberger Textilművekben (a Budaprint Vállalat gyárai) dolgozott különböző vezető beosztásokban (főtechnológus, gyártásirányítási o.v., főmérnök helyettes). Ebben az időszakban (1985.) szerezte meg másoddiplomáját, mint vegyipari gazdasági mérnök. A textilipar összeomlása után 1994. és 2001. között a Respirátor Rt-nél dolgozott, mint kereskedelmi, illetve mint fejlesztési igazgató. A cég katonai és polgári légzésvédelmi eszközök gyártásával és fejlesztésével, hazai és külföldi értékesítésével foglalkozott. 2009-es nyugdíjba vonulásáig az Elmatec Rt. munkatársaként olasz és német gyógyszeripari gépgyártó cégek hazai képviselőjét látta el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Schubert András

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 110/1970*

1970-ben diplomázott a BME Fizikai Kémiai Tanszékén. 1970 től 1979-ig a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Fizika Tanszékén oktatott és kutatott Dr. Gyarmati István irányítása alatt. 1976-ban a Műszaki Könyvkiadó adta ki „Homogén reakciók kinetikája” című könyvét. 1978-ban a BME Fizikai Kémiai Tanszékén egyetemi doktori címet szerzett. 1979-ben az MTA Könyvtárában a Dr. Braun Tibor által alapított Informatikai és Tudományelemzési Főosztály munkatársa, majd a Tudományelemzési Osztály vezetője lett. Több mint 200 publikációjára sok ezer idézetet kapott. 1993-ban a tudományos tevékenység kvantitatív vizsgálatában elért kiemelkedő eredményeiért megkapta a Derek de Solla Price-díjat. 2001-ben felkerült az Institute of Scientific Information „legtöbbet idézett kutatók” listájára. A könyvtár 2001-es átszervezése után az MTA Kutatásszervezési Intézetében folytatta munkáját 2008-as nyugdíjazásáig. A Scientometrics című folyóirat szerkesztésében 1978-as alapítása óta részt vesz; máig is a folyóirat szerkesztője. Az Acta Chimica Hungarica szerkesztőjeként ACH–Models in Chemistry címen újjáalakította a folyóiratot és szerkesztette annak a Chemistry–A European Journal című folyóiratba való beolvasztásáig. Tudományos tevékenysége mellett zenéléssel, írással és fényképezéssel tölti idejét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Simig Gyula

a kémiai tudomány doktora

*1947-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 17/1970*

Diplomája megszerzése után a BME Szerves Kémia Tanszékén működő MTA Alkaloidkémiai Kutató Csoportjában ösztöndíjas doktoranduszként kezdett dolgozni, Lempert Károly professzor irányításával, a heterociklusos vegyületek kémiája és az elektrontranszfer folyamatok vizsgálata területén. 1972-75 között aspiránsként folytatta munkáját. 1974-75-ben fél évig a Hollandiában a Wageningeni Egyetemen kutatott. 1976-ban megszerezte a kémiai tudomány kandidátusa és a műszaki doktori fokozatot. Ezután tudományos munkatársként, majd 1981-től tudományos főmunkatársként folytatta kutató munkáját. 1976 óta szerves kémiai laboratóriumi gyakorlatokat vezetett és diplomamunkák készítését irányította. 1982-től 1985-ig az esti tagozaton az „Elméleti szerves kémia” tantárgy előadója volt. 1985-től 1990-ig Svájcban, a Lausanne-i Egyetem Szerves Kémia Tanszékén kutatott és oktatott. 1990-ben megszerezte a „kémiai tudomány doktora” tudományos fokozatot. 1990-től 2007-ig az Egis Gyógyszergyár Kémiai Kutatási Főosztályának a vezetője, majd 2007-től 2011-ben történt nyugdíjba vonulásáig az Egis kutatási igazgatója volt. Ipari kutatóként munkatársaival több originális gyógyszerjelölt molekula (panomifene, deramcyclane) és számos generikus hatóanyag szintézisét oldotta meg. Témavezetésével 6 gyári kutató szerezte meg a PhD fokozatot. 1992-ben lett a BME címzetes egyetemi tanára. 1994-ben habilitált és 2005 óta a BME egyetemi magántanára. Tagja a BME Vegyész és Biomérnöki Kar doktori tanácsának, a Varga József alapítvány kuratóriumának. 1976-tól 1985-ig az MTA Heterociklusos Kémiai Munkabizottságának titkára, majd 2001-től 2010-ig elnöke volt. Tudományos publikációinak száma meghaladja a 130-at és több mint 180 szabadalom társhelfalálója. Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el: MTA Ifjúsági Díj (1976), Zemplén Géza-fődíj (2003), Akadémiai Szabadalmi Nívódíj (2006), Szegedi Tudományegyetem Gyógyszerésztudományi Kar aranyérme (2011), Gábor Dénes-díj (2011), Magyar Gyógyszer Kutatásért Díj (2018), Zemplén Géza Érem (2019, BME VBK), Bruckner Győző-díj (2019). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Steiner Györgyi (Bogdán Istvánné)

*1946-ban született Szigetszentmiklóson
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 93/1970*

Diplomája megszerzése után a Növényolajipari és Mosószergyártó Vállalat csepeli gyáránál helyezkedett el. Fiatal vegyészmérnökként kezdetben a laboratóriumban, majd a termelési osztályon dolgozott technológusként. A technológusi munka után a gyakorlati termelésben végzett munka évei következtek. Elsőként a sztearát gyártó részlegben művezető, később a nyersolaj üzemben művezető, majd üzemvezető munkakörben. 1988-tól a termelési osztályt vezette egészen 1995-ig a Csepeli Növényolajgyár privatizációt követő bezárásáig. A vegyipari szakmában töltött évek után az államigazgatásban helyezkedett el. Karrierjének ezen szakaszának elején a Társadalombiztosítási Igazgatóságon, ezt követően az Adó és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH majd NAV) Kiemelt Adózók Igazgatóságán dolgozott. 2004-es nyugdíjba vonulása után még 2011-ig aktívan vett részt az államigazgatás ezen ágának fejlesztésében, átalakításában.

A vegyiparban töltött évek alatt egyszer Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést, kétszer Kiváló Dolgozó elismerést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Géza

*1946-ban született Rákosszentmihályon
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 119/1970*

Diplomája megszerzésétől a KOKI Farmakológiai osztályán dolgozott Dr. Deák Gyula alatt. A PPA-ban végbement reakciók egy érdekes változatát vizsgálta. 1973-tól 1983-ig az akkori Orvostovábbképző Intézetben dolgozott kutatóként és részt vett a klinikai labor munkájában, többek közt klinikai labor orvosok továbbképzésével. Szakmai érdeklődése hamar a receptorok fele fordult. A receptorok mérése, működése és jelentősége állt az érdeklődésének központjában. Eleinte a szteroid-receptorok, majd az adrenerg-receptorok, végül a gyógyszerkutatásban felhasználható receptorokkal foglalkozott. Műszaki doktori oklevelét receptor témában 1975-ben szerezte. Gyógyszerkutatási feladatokat is végzett, például kidolgozta az Arduán kimutatását emberi vérben és mérte a gyógyszer humán kinetikáját. A Gyógyszerkutató Intézet Farmakokinetikai Osztályán többek közt a Tobanum farmakokinetikájával és metabolizmusával foglalkozott. A GYKI újjáalakult Biokémiai Osztályán dolgozott 1993-ig, itt újra a receptorokkal foglalkozott. 1994-től nyugdíjazásáig az Egis Preklinikai Kutatási Főosztály munkájában vett részt. Fő témái a receptorok gyakorlati alkalmazása a gyógyszerkutatásban. A 2,3-benzodiazepinek majd a glicin transzporterek kutatásának témafelelőseként sikeresen összehangolta a kémiai és a farmakológiai kutatásokat. 1986-ban és 1993-ban hosszabb tanulmányutakon vett részt Galway-ban, illetve Birminghamben. Munkája eredménye közel 50 cikk, előadás és poszter. Több szabadalom társszerzője. Dr. Horváth Edittel közösen módszertani könyvet írt. Egyik vezetője volt a MKE Egis csoportjának. Nyugdíjazása óta a szepeleológiai és pókászati tanulmányokat folytat, cikkeket ír, előadásokat tart és posztereket készít.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szalánczy Éva Katalin

műszaki doktor

1946-ban született Újpesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 94/1970

Diplomájának megszerzése után az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt.-nél kezdett dolgozni. Először a Félvezető Fejlesztési Főosztályon, majd a Műszaki Tájékoztatási Osztályon, végül pedig a Kutatóintézetben. A Kutatóintézetben infravörös spektroszkópiával foglalkozott. Ez idő alatt, 1978-ban a BME-n Műszeres Analitika Szakmérnöki diplomát szerzett. 1979-től a Gabona Tröszt Kutatóintézetében dolgozott. 1980-ban az intézetet átszervezték, a neve Malom és Sütőipari Kutatóintézetévé változott, és a Keveréktakarmány Analitikai Osztály vezetője lett. Az intézet akkor kezdett a Labor MIM-ben kifejlesztett INFRAPID 31 és INFRAPID 61, közeli infravörös reflexiós spektroszkópiai elven működő gyors gabonavizsgáló készülékek kalibrálásával foglalkozni, amelyekben ő is tevékenyen részt vett. Több alkalommal volt tudományos konferenciákon, külföldi tanulmányutakon, szakértőként Mexikóban és Algériában dolgozott. Az Országos Mezőgazdasági Könyvtár Agroinform kiadványaiba külföldi szaklapokból rendszeresen szemléket készített. Az MKE és a MÉTE tagja volt. 1985-ben műszaki doktori diplomát szerzett a BME Élelmiszerkémiai Tanszékén „Gabonafélék beltartalmi értékének vizsgálata közeli infravörös reflexiós spektroszkópiával” című értekezésével. 1994-től a Richter Gedeon gyógyszergyárban, a Minőségbiztosítási Főosztályon dolgozott analitikai dokumentátorként. 2009-ben vonult nyugdíjba. Ezután még néhány évig a Richter Gedeon gyógyszergyár részére műveleti utasításokat fordított angol nyelvre.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Széchy Gábor

kémiai tudomány kandidátusa

1945-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 34/1970

Vegyésmérnöki oklevelét 1970-ben, a Műegyetemen szerezte meg. Azóta mindvégig, 2006-ban történt nyugdíjazásáig a Műegyetem Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott, először tudományos segédmunkatársi-, majd tanársegédi-, adjunktusi- és végül 1991-től docensi beosztásban. 1991-től 1996-ig a Tanszék vezetője volt. 1997 és 2000 között a Vegyésmérnöki Kar oktatási dékánhelyetteseként is dolgozott. Oktató munkája során több száz vegyésmérnök hallgatót- és ezernél több gépésmérnök hallgatót tanított, először laboratóriumi gyakorlatokon, később előadásokban. Főként az „Általános kémiai technológia”, a „Műszaki kémia” és a „Szénhidrogénipari technológia” c. tantárgyakat oktatta. Szakmai munkája elsősorban a kőolaj feldolgozáshoz, ezen belül a katalitikus benzinreformáláshoz és az olefin gyártáshoz kapcsolódott. Ezen témákban szerzett műszaki doktori címet 1978-ban, majd kandidátusi fokozatot 1991-ben. 41 szakmai publikáció szerzője ill. társszerzője. Számos bel- és külföldi konferencián adott elő, mintegy fele részben német és angol nyelven. 1989-től egy éven át az USA-beli Purdue Egyetemen végzett kutató munkát, két kőolajfeldolgozáshoz kapcsolódó projektben vett részt. Hosszú időn át vezetőségi tagja volt az MTA Kémiai Technológiai és Környezetvédelmi Munkabizottságának, valamint a Magyar Kémikusok Egyesülete Petrolkémiai Szakosztályának. Két cikluson keresztül az Egyesület felügyelő bizottságának is tagja volt.

1984-ben „Kiváló Munkáért” miniszteri kitüntetésben, 1991-ben az MTA Kémiai Tudományok Osztálya által alapított „Varga József Egyetemi Díj”-ban részesült, ez utóbbit a díj alapítása után elsőként kapta meg. Egyesületi munkájáért „Than Károly” éremmel tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szemere Péter

1941-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 143/1970

A diploma megszerzésekor már az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt-nél dolgozott, technikus művezetőként. Ezt követően 1973-ban ugyanezen a munkahelyen a Budapesti Fényforrásgyár Kémiai Üzemeinek üzemvezetője. A fényforrásgyártással kapcsolatos szakirányú diplomáját a BME Villamsmérnöki Kar Fényforrás Technológiai Szakmérnöki Szakon szerezte 1974-ben. Az üzemvezetői feladataihoz tartozott a vegyi termékek technológiai folyamatainak technológia fejlesztése és leírása. Bekapcsolódott a fényforrások előállításához szükséges különböző nemesgázok tisztításának továbbfejlesztésébe is. 1982-ben kidolgozta a dinitrogén-oxiddal szennyezett xenon eddig még nem alkalmazott tisztítási eljárását. Az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt 1989-től, mint GE Lighting Tungstram Rt működött tovább, ahol ezután újabb munkaterületen kapott üzemvezetői feladatot: ez volt a PAR38 lámpagyártás és Kerámiagyártás. Részt vett a PAR38 lámpák színes festésére kiírt projektekben, majd kerámia fémhalogén lámpák nagy tisztaságú alumínium-oxid kerámia záródugóinak kísérleti gyártásában. A gyár vegyészszakértőjeként részt vett a halogén autólámpák hőálló fekete festésének kifejlesztésében. A perklór-etilénen alapuló alkatrész-tisztítás helyett, a Németországból beszerzett berendezésekkel honosította meg a vizes bázisú környezetbarát félautomata technológiát. Kiváltotta a vállalat szempontjából magas adóval terhelt étkezési finomszesz felhasználást minden felhasználási területen. A 2000-es évek elején döntés született a nagytisztaságú alumínium-oxidon alapuló kerámiagyártás Budapestre történő áttelepítésére az Egyesült Államokból. Ennek során a team tagjaként jelentős szerepe volt elsősorban az extrudálással előállított kerámiaacso gyártás műszaki átvételében és a gyártás beindításában, valamint továbbfejlesztésében.

Munkásságáért Kiváló Munkáért kitüntetést kapott az ipari minisztertől. Szakmai munkájáért számos elismerése mellett a Tungstram 100 éves fennállásának alkalmából 1996-ban megkapta a GE Lighting Tungstram Rt „100 év a fényért” emlékérmét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentirmai Károly

Dr. Techn.

1945-ben született Budapesten

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 107/1970

A diploma megszerzése után a Tiszai Vegyi Kombinát Festékgyárában kezdett dolgozni művezetőként, majd főművezető lett. 1977-ben a TVK Polipropilén gyárába került, ahol 1998-ban üzemvezetőnek nevezték ki. Munkaköréhez a termelés-szervezésén kívül hozzátartozott a termékfejlesztés, a termék feldolgozási tanácsadás, valamint a vevőkkel való kapcsolattartás is. 1978-ban vörös diplomával korróziós szakmérnöki diplomát szerzett. 1983-ban műszaki doktori diplomát kapott. 1987-ben angol-magyar magyar-angol szakfordítói képesítést szerzett. 1992- a Tiszai Vegyi Kombinát Polipropilén gyáranak gyárvezető helyettese lett. 1994-ben a Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Karán közgazdasági szakokleveles mérnöki diplomát szerzett. 1996-tól a TVK Polipropilén Üzletág Termelési és Műszaki Igazgató helyettese volt. 1998-ban pályát váltott és a Tiszaújvárosi Eötvös József Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium tanáraként gazdasági ismereteket tanított, nyugdíjba vonulásáig. 1999 és 2010 között igazságügyi szakértőként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szirmai Sándor

műszaki doktor

*1946-ban született Szászváron
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 19/1970*

A pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban 1965- ben érettségizett, ezzel egyidejűleg vegyipari szakmunkás minősítő vizsgát tett. A vegyésmérnöki karon 1970-ben a Gyógyszer technológiai Ágazaton szerzett oklevelet. Diplomamunkája a klórformátok képződésének vizsgálata volt. Pályázat alapján az akkori KHV-hoz került labormérnöki beosztásba, ahol 1971–79-ig kutatómérnökként dolgozott. Tevékenységének fő területe az aeroszolos termékek fejlesztése volt. Többek közt a vízbázisú aeroszolos készítmények, tisztítószerek, inszekticidok, valamint ezeknek ózozott acél és alumínium palackra gyakorolt korróziós vizsgálata. Foglalkozott a kozmetikai hatóanyagok emberi bőrre gyakorolt hatásának vizsgálatával. Potenciosztatikus mérési módszerrel vizsgálta az inhibitorok korróziógátló hatását fém palackokon. Az aeroszol szóráskép vizsgálatára spray analizátort fejlesztett ki, melynek vizsgálati eredményeit nemzetközi és hazai konferenciákon ismertette. (Riga 1976, Piastany 1977, Szófia 1978, MKE) Fejlesztői munkáját képezte továbbá a felületaktív anyagok, emulgeátorok felhasználása kozmetikai és háztartás vegyipari termékekben, valamint a késztermékek technológizálása, üzemeltetése. 1981-ben radiokémia és izotóptechnika szaktudományból műszaki doktori címet szerzett az „Aeroszlok részecskeméret-eloszlása meghatározásának elméleti és gyakorlati kérdései „című értekezésével. 1983-ban az akkori CAOLA Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat BIP gyáregységének igazgatója lett, majd a privatizáció után technológiai igazgató, később műszaki vezérigazgató helyettes pozíciót töltött be. A Magyar Kémikusok Egyesületének 1971 óta tagja, melyben szakosztályi titkár, majd jelenleg is a Kozmetikai és Háztartás vegyipari Társaság elnökeként dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szökendi Lajos

*1941-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 131/1970*

Diplomája megszerzésétől kezdve a Mélyépítési Tervező Vállalat Vízkísérleti Osztályán dolgozott. Huszonkét évnyi mérnöki gyakorlata során víz- és szennyvíztisztítással, veszélyes hulladékok ártalmatlanítási technológiájával, azok analitikájával kapcsolatos feladatok megoldásával foglalkozott. A városi, üzemi vízgazdálkodás, szennyvíz-tisztítás felmérésére irányuló munkák közül a jelentősebbek: Szeged város vízgazdálkodása, Dunai Vasmű felmérése, valamint a Gödöllői Gépgyár ellenőrző vizsgálata. Félüzemi méretű mobil kiserendezésekkel számtalan kutatás-fejlesztési témának volt a vezetője. Nagy gyakorlati tapasztalatra tett szert a különböző ipari szennyvíz-tisztító berendezések próbaüzemeltetése, működési paramétereinek optimalizálása terén. A veszélyes hulladékok kezelésével, elhelyezésével kapcsolatos feladatainak minőségi elvégzése hozzájárult az ország több területén való jelentős környezetszennyezés megakadályozásához. A VIZITERV – Vízügyi Szabványosítási Központ felkérésére a „Települési folyékony hulladékok tisztítása közüzemi szennyvíz-tisztító telepen” című műszaki irányelv kidolgozására alakított munkacsoport vezető szakértője volt. 1987-től az Országos Vízügyi Hivatal „Vízellátás-csatornázás, vízminőségvédelmi szakértői engedélyt” adott számára. 1989-ben a Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztérium szakmai minősítő bizottságától „Víz létesítményvezető tervező” jogosultságot kapott. 1990-ben a laboratórium vezetőjének nevezték ki. Több elfogadott újítása, szabadalma volt. 1991-ben a damaszkuszi élesztőgyár szennyvíz-tisztító telepének bővítési beüzemelését, analitikai labor kialakítását irányította. 1993-ban a jordániai Al-Karak városi szennyvíztisztító telep bővítése és a tisztítási paraméterek optimalizálása volt a feladata. 2002-ben történt nyugdíjba vonulása után évekig a Bánki Donát Műszaki Főiskolán oktatott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szónyi Éva Katalin (Dr. Moskovits László Mártonné)

mezőgazdaságtudományi doktor

*1947-ben született Szeged-Királyhalmon
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 95/1970*

Diplomáját a BME Vegyészmérnöki Kar Biológiai Ágazatán védte meg 1970-ben, majd az év folyamán a BME mérnök-tanári diplomáját is megszerezte. Ugyanitt élelmiszerminősítő szakirányú diplomát is szerzett. 1987-ben védte meg mezőgazdasági doktori értekezését a Mosonmagyaróvári Egyetem Mezőgazdaság és Élelmiszertudományi Karán. Diplomája megszerzésétől nyugdíjba vonulásáig a Globus Konzervipari Részvénytársaságnál dolgozott. Részt vett, illetve később irányította a vállalat gyártás- és gyártmányfejlesztési és minőségügyi tevékenységét. Nagy szerepet vállalt a termelő kapacitások elemzésében, mérőszámok kialakításában, energia-racionalizálásban, a cég számítógépes adatbázisának kidolgozásában és a vállalatirányítási rendszer létrehozásában. 1992-ben pályázattal nyerte el a minőségügyi igazgatói munkakört. Feladata volt a minőségügy rendszerelvű megközelítése, a szemlélet bevezetése és gyakorlati működtetése. Német és angol nyelvtudását munkájában napi szinten alkalmazta. Hosszabb, a fejlett országokban tett szakmai tanulmányútjainak tapasztalatait szakmai fórumokon ismertette, mindennapi munkájában igyekezett hasznosítani, bevezetni. Pályáján szakmai kapcsolatot alakított ki kutatóintézetekkel, segítette az elméleti kutatások eredményeinek nagyüzemi körülmények közötti vizsgálatát, alkalmazását. Elméleti és gyakorlati ismeretei továbbadásával részt vett a közép- és felsőfokú szakemberképzésben. Két fia született, öt unoka büszke nagymamája.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szörényi Éva

*1943-ban született Pestszenterzsébeten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 186/1970*

1961-ben érettségizett gimnáziumban és még abban az évben Magyar Selyemipari Vállalat Kikészítő gyárában kezdett dolgozni, mint laboráns. 1964-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem vegyésszmérnöki Kar esti tagozatára, ahol 1970-ben vegyésszmérnöki oklevelet szerzett. 1969-ben áthelyezéssel a Magyar Selyemipari Vállalat Duna Cérnázó gyárába került, festődei laborvezető beosztásba. 1972-ben ismét áthelyezéssel belépett a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyár budapesti gyárába, ahol a Festődében üzemmérnökként dolgozott. 1981-ben a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyár Vállalati Központ Technológiai osztályára helyezték, mint vegyész technológust. 1986-ban kinevezték a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyár Vállalati Központtermelési osztályvezetőjévé, majd 1988-ban a Vállalat szervezeti átalakításakor Termékigazgató helyettesi beosztást kapott. 1989-ben a Vállalati szervezet ismét átalakult, az újonnan létrejött Textil Kft műszaki vezetőjévé nevezték ki. 1993-ban korengedményes nyugdíjba ment.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szvoboda János

*1942-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 177/1970*

A Petrik Lajos Vegyipari technikumban érettségizett 1960-ban, majd ezt követően a mai EGIS elődjénél, az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyárban kezdett dolgozni a Kémia 1 üzemben, ahol gyógyszer-intermedier termékek gyártásában vett részt. A gyógyszergyárban 1964-ben munkahelyet változtatott, a Matriál Vegyipari Szövetkezetben helyezkedett el. Időközben 1964-ben felvételt nyert a BME Vegyésszmérnöki Karának esti tagozatára. A szövetkezetben, kezdetben a termelésben kezdett dolgozni, majd bekerült a laboratóriumba, ahol minőségellenőrzési feladatok vártak rá. 1969-ben megbízták a szövetkezet Kopolimer üzemrész vezetésével, ahol akrilát bázisú vizes diszperzió gyártását felügyelte. A diploma megszerzése után áthelyezték egy másik üzemrészbe, az Antioxidáns üzembe. Ebben az üzemrészben dihidrokinolin bázisú takarmányipari antioxidáns gyártása folyt húsz évig szolgálati szabadalom alapján, melynek kifejlesztésében részt vett, mint szolgálati szabadalom társszerzője. Időközben kifejlesztésre került szintén dihidrokinolin alapon, egy gumiipari öregedésgátló melyet a szövetkezet a mai napig is gyárt. Ennek a terméknek a fejlesztésében is részt vett, mint szolgálati szabadalom társszerzője. 1974-ben ún. üzemvezetői beosztásba került, itt már felügyelete alá tartozott a szövetkezet összes üzemrése, az Antioxidáns üzemrészen kívül a Kopolimer üzemrész, a telítetlen poliészter gyártó üzemrész, a különféle diszperziós ragasztókat és festékeket gyártó üzemrész, a szilikon termékeket gyártó üzemrész valamint a TMK és a Kazánház. 1986-ban kinevezték a szövetkezet főmérnökének, ekkor már a feladatköre a teljes termelés felügyelete mellett a beruházásokkal és a fejlesztéssel is bővült. Az 1970-es évektől kezdve folyamatosan részt vett a szövetkezet termékeinek fejlesztésében, mind a ragasztók, vizes diszperziók, szilikonok és antioxidánsok területén. Öt szolgálati szabadalom társszerzője, melyek közül három szabadalom alapján ma is folyik a termelés. Főmérnöki beosztását nyugdíjba vonulásáig (2010) töltötte be. Ezt követően nyugdíjasként még egy évig műszaki tanácsadóként segítette utódja munkáját.

1961-ben munkája elismeréseként Kiváló Dolgozó oklevelet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tarján Géza

műszaki doktor

1941-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 156/1970

A BME vegyésmérnöki kar esti tagozatán 1970-ben diplomázott. Munkáját korábbi munkahelyén - a REANAL Finomvegyszergyárban - folytatta, gáz-folyadék kromatográfia szakterületen, ami diploma munkájának is témája volt. 1973-ban egy éves ösztöndíjat nyert el a Lausanne Műszaki Egyetemen, ahol Kováts Ervin professzor munkatársaként dolgozott. Feladata egy 17 lépéses reakciósor véghezvitele volt, melynek eredményeként az APOLANE-87 nevű gáz-folyadék kromatográfias apoláris állófázist állította elő. Az új állófázist 4000 mérésből számolt, a professzorról elnevezett Kováts index értékkel minősítette. Az új állófázis előállítását illetve minősítését doktori dolgozatában foglalta össze (1978). Munkásságát az Állatorvostudományi Egyetem Állathigiéniai Tanszékén folytatta, ahol a nedvesen tárolt kukorica minták fusarium toxin tartalmának illetve a különböző szilázok szervessav tartalmának meghatározására szolgáló gáz-folyadék kromatográfias eljárásokat fejlesztette tovább. Ezt követően az Országos Frédéric Joliot-Curie Sugárbiológiai és Sugáregészségügyi Kutató Intézetben rákos és egészséges májszövetek megkülönböztetésére alkalmas, pirolízissel összekötött gáz-folyadék kromatográfias módszert dolgozott ki. 1992-től, 2007-ben történt nyugdíjba vonulásáig a Gyógynövény Kutató Intézet munkatársa volt. A gyógynövények minősítését szolgáló illóolaj komponensek, izoterm Kováts index adatbázisát illetve a vizsgálati módszer leírását Az „Essential Oils, Manual for gas-liquid chromatography analysis” című kézikönyvben adta közre. Hazai és nemzetközi folyóiratokban megjelent publikációinak száma : 34

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tátrai Ferenc

1947-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 54/1970

Friss diplomásként a BME Kémiai Technológia Tanszékén kezdett dolgozni mint tanársegéd. 2010-ben innen ment nyugdíjba egyetemi docensként. 1976/77-ben 13 hónapos kutatási ösztöndíjjal dolgozott Kováts Ervin professzor mellett a Lausanne-i műegyetemen egy új gázkromatográfiás állófázis szintézisen. 1978-ban elvégezte az Eötvös Lóránd Tudományegyetem alkalmazott matematikus szakát, ugyanebben az évben védte egyetemi doktori értekezését kémiai technológiai folyamatok állandósult állapotának modellezése és szimulációja témakörben. 1992-es kémiai tudomány kandidátusa címe alapján 1995-ben PhD címet szerzett. Több egyetemi és szakmérnöki jegyzet, magyar és angol nyelvű szakkönyv szerzője. Megalapítója és előadója volt a Kémiai technológia kibernetika, később a Kémiai technológiai folyamatok modellezése és szimulációja és a Számítástechnika a környezetvédelemben tantárgyaknak. 1980-ban 5 hónapig az Imperial College (London) ösztöndíjasa, ami megalapozta későbbi 2 éves vendégkutatói meghívását a University of Queensland (Brisbane, Australia) Vegyésmérnöki karára. Társszerzője lett a Flowsheeting (folyamatszimuláció) tantárgy jegyzetének és folytatta kutatásait a folyamatszimuláció területén. Tagja volt a Veszprémi Akadémiai Bizottság Rendszertechnikai Munkabizottságának. Egy UNESCO project keretében Japánban és az USA-ban tanulmányozta a vegyipari folyamatszimuláció oktatását és kutatási eredményeit. A Oktatási Minisztérium megbízásából 1995-ben megszervezte az OM Phare irodáját, majd az első magyar informatikai tudományos park (Infopark Rt) vezérigazgatójává nevezték ki. 1998-99-ben a BME Informatikai Központ oktatási igazgatóhelyettese, 2000-tól 8 éven át az Európai Szociális Alap (ESZA) Kht ügyvezető igazgatója. Közben meghívott előadó volt a Metropolitan Egyetemen EU projekttervezés témakörben. A European Distance and e-Learning Network (EDEN) szenior tanácsadója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Torma Árpád

*1945-ben született Büdzszentmihályon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 96/1970*

Az egyetem elvégzése után a növényolaj-, és mosószeriparban kezdte a pályáját, majd 1971-től több mint harminc évig dolgozott az OLAJTERV-ben tervezőként, irányító tervezőként, majd különböző vezető beosztásokban. Részt vett a MOL és jogelőd vállalatai számos technológiai-, és segédüzemének tervezésében, a tanulmánytervek, alaptervek és kiviteli tervdokumentációk kidolgozásában. 1981-ben vegyipari gazdasági mérnöki képe-
sítést, 1991-ben pedig a Budapesti Közgazdasági Egyetemen szakközgazdász oklevelet szerzett. Egyetemi doktori disszertációját a fluid katalitikus krakk technológia műszaki-gazdasági elemzése témakörben 1982-ben védte meg. 1974-től különböző szakmai folyóiratokban (Magyar Kémikusok Lapja, Kőolaj és Földgáz) megjelent közlemény, konferencia előadás szerzője, ill. társszerzője volt. 1996 -tól több ciklusban kapott műszaki, gazdasági elemző szakértői tevékenység végzésére jogosító minisztériumi engedélyt. 2002 és 2014 között különböző területeken végzett szakértői, tanácsadói tevékenységet a szakértői jogosultsága alapján.

Pályája során két alkalommal kapott miniszteri kitüntetést (IpM „Kiváló munkáért”, 1984 és EMMI „Pro Sanitate” 2014).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tornyossy Miklósné (Dr. Lóránt Margit)

műszaki doktor

*1942-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 132/1970*

Diplomája megszerzésétől a MOM technológia Fejlesztési Osztályán, majd 1971-től az egészségügyben kezdett dolgozni. Az Országos Korányi TBC és Pulmonológia Intézet Központi Laboratóriumának vegyésze volt. Feladata a rutin diagnosztikai vizsgálatok megbízhatóságának ellenőrzése, valamint új metodikák bevezetése és mérések automatizálása. 1975 márciusától a Főv. Tanács János Kórház I. Belgyógyászati osztály laboratóriumának vezetője volt. A laboratóriumi munkák irányítása mellett az osztályon folyó tudományos munkákban vett részt. Fő témák: diabétesz, zsírsanyagcsere valamint gyógyszer interakciók. 1978-83-ig az osztályon működő Klinikai Farmakológiai részleg munkájában vett részt. Fotometriás, fluorimetriás vizsgálatok mellett gázkromatográfiás mérésekkel is foglalkozott. Több fontos metodikát dolgozott ki, melyet a tudományos vizsgálatok során alkalmaztak. Több publikáció társszerzője is volt. 1978-ban a WHO által szervezett lipidok vérből történő analízis körkísérletben vett részt. 1980-ban a BME Biokémia Tanszéken mérnökbiológus szakmérnöki oklevelet szerzett. A János Kh. belosztályán végzett tudományos munkáit összefoglalva 1984-ben műszaki doktori értekezést írt Elhízottak acetilátor státusa címmel, melyet 1985-ben a BME Biokémia Tanszéken védett meg. Az 1982-ben az egészségügyben bevezetett folyamatos betegellátás érdekében a kórház Központi laboratórium szombati ügyeleti munkájában rendszeresen részt vett. 1989-ben ismét az Orsz. Korányi TBC és Pulmonológia Intézet központi laboratóriumának vegyésmérnöke lett, majd 1991-1997 között, nyugdíjazásáig a Magyar Honvédség Budai Honvédkórház Diagnosztikai Laboratórium biokémikus vegyésze volt. Nyugdíjazása után a Fábio Kft. klinikai diagnosztikumokat gyártó cég vegyésmérnökeként dolgozott, mint a cég gyártmányainak minőségi ellenőre. Ugyancsak vegyésmérnöként dolgozott a Szent Rókus Kórház és Intézményei Budagyöngye kihelyezett részlegének tárogató u-i központi laboratóriumában. Az Orvostovábbképző Egyetem által szervezett klinikai laboratóriumi orvosok szakvizsga képzésein is részt vett. Tagja volt a Magyar Orvostudományi Társaság Labordiagnosztikai Egyesületének. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Sándor

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 120/1970*

Vegyészmérnöki diplomáját - 11 hónap katonai szolgálatot követően megkezdett tanulmányok után - 1970-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán. Ezután az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában - a magyarországi számítógépgyártás első lépéseként - nyomtatott áramkörök készítemi technológiájának hazai bevezetésében vett részt, különös tekintettel a többrétegű technológia megvalósítására. Az országban elsőként készített hatrétegű áramkört. 1973-ban a kivitelező építőiparba került Gödöllőre, ahol az epoxigyanta építőipari alkalmazását vezette be a hazai gyakorlatba. Így betonragasztás, padlóburkolat készítés, beton szerkezet javítás, injektálás, hídpályalemez szigetelés voltak a jellemző területek. Fő tevékenysége az előre gyártott víztároló, tömbösített szennyvíztisztító műtárgyak ragasztott technológiával való építése. Ez a betonelem gyártástól a helyszíni szerelést, ragasztást és végül a vízpróbázást is magában foglalta. Ilyen típusú műtárgy mintegy 170 készült az országban. Ezzel kapcsolatosan több megvalósított szabadalom részese. A vákumbeton technológia elemgyártásra történő alkalmazásával több újszerű megoldásban vett részt. A gödöllői anyavállalat felszámolása után egységét a Közmű és Mélyépítő Vállalat átvette, ahol ezután műszaki-fejlesztőként, laboratóriumvezetőként dolgozott. Környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett 1989-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen. A munkahelyén az országos működésű cég teljeskörű környezetvédelmi rendszerét kialakította. Részt vett a kunmadarasi repülőtér talajának és talajvizének kerozinmentesítésére irányuló új és modern technológia kidolgozásában és megvalósításában. 1992-ben a francia COLAS cég lett az új tulajdonos, annak a budapesti székhelyű Középeurópai Igazgatóságán dolgozott, mint műszaki titkár. Hat országra kiterjedően a termelési és gazdasági adatok, jelentések összesítése, elemzése, valamint prezentálása volt a feladata. Nyugdíjba vonulásáig ezt végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ürögi Margit (Szent-Iványi Györgyné)

*1943-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 157/1970*

Gimnáziumi tanulmányai végén 1961-ben jeles érettségivel jelentkezett a Budapesti Orvostudományi Egyetem Gyógyszerész Karára, de helyhiány miatt nem vették fel. Hamar megvigasztalódott, mert rájött, hogy valójában gyógyszervegyész szeretne lenni. A középiskolában orosz és latint tanult, utóbbiból jelesen érettségizett. Ezt követően angol és német nyelvtanfolyamokra iratkozott be, majd a gyógyszerészettel foglalkozó cégek közül a Medimpex Gyógyszerkülkereskedelmi Vállalatnál helyezkedett el. 1964-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karára adta be felvételi kérelmet – de családi körülményei miatt – esti tagozatra, ahova be is került. Komoly eredményként élte meg, hogy elég sok vegyésztechnikus évfolyamtársával ellentétben évisméltés vagy évkihagyás nélkül 6 év alatt el is végezte a Gyógyszervegyész szakot. A diploma, az orosz és német nyelvvizsgák, valamint a külkereskedelmi szakvizsgák birtokában választania kellett, hogy gyógyszergyári állást részesítsen előnyben kezdőként kezdő fizetéssel vagy maradjon addigi munkahelyén. Végül maradt, mert a Medimpexnél már tanulmányai idején is elismerték tudását (például Miniszteri Dicsérettel). A vállalat Import Főosztályán ő volt az egyetlen gyógyszervegyész mérnök-üzletkötő beosztással, sőt vegyész vagy vegyészmérnök diplomás is csak elvétve akadt a közgazdász és gyógyszerész munkatársak között a cégnél. Kollégái kémiával kapcsolatos problémáinak megoldásában rendszeresen segített, de az Import Főosztály leginkább az 1970-es évek elején életbe léptetett új Vámtarifakönyv alapján szükséges termékbesorolások során vette hasznát tudásának. Mérnök-üzletkötőként a Medimpexnél, majd a kettéválás után a Pharmatrade-nél is gyógyszeralapanyagok és segédanyagok s kisebb részben gyógyszerespecialitások behozatala volt a feladata 1993-ig. Ezt követően az Agri-Pharma Kft-nél az akkori nevén Országos Gyógyszerészeti Intézet megbízásából az összes tőkés-import oltóanyag beszerzése és konzignációs raktárról történő biztosítása volt a feladata egészen 1998. január 4-i nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Valyon József

a kémiai tudomány doktora, címzetes egyetemi tanár

1946-ban született Budapesten

Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 33/1970

A budapesti II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban érettségizett 1964-ben. Tudományos fokozatai: BME, fizikai kémia, műszaki doktor. 1976; MTA, Kémiai tudomány kandidátusa, 1986; MTA, a kémiai tudomány doktora, 1995; Szegedi Tudományegyetem (SzTE), habilitált doktor, 2004; SzTE, címzetes egyetemi tanár, 2007; Természettudományi Kutatóközpont (TTK), kutató professzor emeritus, 2016-. Pályafutását az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetében kezdte. Több intézet átszervezést átélte, tudományterületét segédmunkatárs-tól intézet igazgatóig különféle beosztásokban szolgálta. Végleges nyugdíjazásáig, 2016 végéig, az MTA Természettudományi Kutatóközpont, Anyag és Környezetkémiai Intézet (MTA TTK AKI) Környezetkémiai kutatócsoportját vezette. Heterogén katalizátorok savasságának és katalitikus aktivitásának eredetével foglalkozik. Munkájának egyik lényeges területét a redoxi és bifunkciós mechanizmusú reakciókban aktív átmenetifém-zeolitok kutatása jelenti. Értékesebb tudományos eredményei közül a nitrogén-oxidok katalitikus bomlására és a szelektív, katalitikus nitrogénné redukálására vonatkozó megállapításait lehet megemlíteni. Néhány éve a biomasszából előállított termékek hasznosításának katalitikus eljárásait kutatja. Mintegy 140 tudományos közleményét több mint 3000-szer hivatkozták. 2004-2008: Az MTA Fizikai-kémiai Bizottságának titkára; 2012-2018: az MTA Katalízis Munkabizottságának elnöke.

2017-ben Varga József díjban és éremben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Walder Anikó (Jobbágné Walder Anikó)

*1946-ban született Kaposváron
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 57/1970*

A Petrik Lajos Vegyipari Technikumban érettségizett 1965-ben. 1970-ben műanyag szakos vegyészmérnöki, 1977-ben környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett kitüntetéssel a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán. Környezetvédelmi szakértő: Levegőtisztaság-védelem, Víz- és földtani közeg védelem, Hulladékgazdálkodás területen. 1980-ig a Villamosszigetelő és Műanyaggyár Fejlesztési osztályán fejlesztőmérnökként fenoplasztokkal, később a Gyárfejlesztési osztályon galvanoplasztikával, keménykrómozással, az új keménykrómozó üzem beindításával foglalkozott. A gyár környezetvédelmi felelőseként a keletkező fenolos, krómos szennyvizek, valamint az impregnáló gépek véggáza-inak kezelése, éves bevallások készítése volt a feladata. 1990-ig a Vegyiműveket Tervező Vállalatnál irányító tervezőként technológiai tervezéssel, ipari szennyvízkezelési tervek, környezetvédelmi tanulmányok készítésével foglalkozott. Fennállásáig tagja volt a Vállalati Környezetvédelmi Tanácsnak. 1993-ig a VEGYÉPSZER Engineering Környezetvédelmi osztályán szennyvízkezelő rendszereket tervezett, részt vett az Esztergomi SUZUKI gyár szennyvíz-kezelőjének beüzemelésében. 2009-ig a TECNIMONT-Budapest Rt. (majd utódja a) PÖRNER Rt. technológusa. Itt környezetvédelmi hatástanulmányokat, környezetvédelmi engedélyezési terveket, vízminőségi kárelhárítási terveket, egységes környezethasználati engedélyezési terveket, tervdokumentációk szakfejezeteit, megvalósíthatósági tanulmányokat készített. 2009-es nyugdíjba menetele óta szakértőként környezetvédelmi tervezési munkákat vállal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Wéber Gábor

*1945-ben született Csákánydoroszlón
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 32/1970*

Vegyésmérnöki diplomája 1970-es megszerzés után a Nagynyomású Kísérleti Intézetben kezdte a pályafutását munkatársként, amit 1980-tól az Országos Kőolaj és Gázipari Trösztben folytatott főmunkatársként. Elsődleges szakterületként a magas oktánszámú benzinkomponensek kutatásán és fejlesztése dolgozott, egyúttal az egyes alapanyagok számítógéppel vezérelt keverésének egyik úttörője volt. Szakmai tudását többek közt az USA-ban, Kanadában, Szovjetúnióban és Németországban szerzett tapasztalatokkal gazdagította. A névváltást követően egészen 1995-ig Magyar Olaj és Gázipari Trösztnél termékspektrum optimalizálást végzett, majd ezt követően a WOMIX Kft. ügyvezetőjeként külsős minőségfejlesztőként és tanácsadóként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zarubay Miklós

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 58/1970*

Diplomáját a Kar Műanyag Ágazatán szerezte. Első munkahelye a Jászberényi Hűtőgépgyár (ma: Electrolux) volt, ahol kezdetben fejlesztőként, később a Technológiai Labor vezető-helyetteseként tevékenykedett. Feladata főleg a gyártmányok műanyag alkatrészeinek és azok alapanyagainak vizsgálata volt. A Műanyag és Gumi c. szakfolyóiratban többször jeletek meg cikkei. Ezt követően a Fővárosi Műanyagipari Vállalatnál (BUDAPLASZT) dolgozott diszpécserként. Feladatát képezte a Rózsaszentmártoni telephely (üvegszál-vázás poliészter tartályok és csövek gyártása) és a hatvani telephely (poliészter ruházati gombok gyártása) termelés-előkészítése és –szervezése. A következő munkahelye a Műanyagipari Kutató Intézet Feldolgozás-technikai Osztálya volt. Itt elsősorban a Tiszai Vegyi Kombináttal lineáris polietilén extruder-technológiai fejlesztésére kötött kutatás-fejlesztési szerződés kidolgozásában vett részt. Számítógép-vezérelt anyagvizsgáló gépek üzemeltetését is végezte. A Műanyagipari Kutató Intézet feloszlását követően a Pest Megyei Műanyagipari Vállalatnál helyezkedett el laboratórium vezetőként. Itt a cég részben külföldi tulajdonban lévő leányvállalatainak végeztetett műanyag autóalkatrész és alapanyag vizsgálatokat, ill. részben fejlesztési feladatai is voltak. Szakmai tevékenysége eddig (2001) folyamatos volt, ezután nyugdíjba vonulásáig (2006) nem szakmai területen dolgozott.

A hűtőgépgyári tevékenysége kapcsán négyszer nyerte el Kiváló Ifjú Mérnök címet és egyszer a Kohó- és Gépipar Kiváló dolgozója kitüntetését.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga József Alapítvány
Pro Progressio Alapítvány

Varga József Alapítvány

Az Alapítvány tartós közérdekű célja, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karán folyó mérnökképzéshez, továbbképzéshez és kutatásokhoz, a karon folyó oktatás és kutatás magas színvonalú végzéséhez, a hallgatók, oktatók és kutatók számára pályázat útján támogatásokat nyújtson.

Az Alapítvány tartós közérdekű célját az azzal összhangban lévő, alábbi tevékenységek végzésével és támogatásával valósítja meg:

I. Nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés

Az oktatási intézményben folytatott tanulmányok keretében:

- nappali tagozatos hallgatók számára ösztöndíjak biztosítása a kuratórium vállalati felkérésre kiírt pályázatai alapján,
- nappali tagozatos hallgatók számára idegennyelv oktatás szervezése nyelvvizsga megszerzése céljából,
- az oktatás eszkháttérének fejlesztése,
- hallgatók művelődésével kapcsolatos feladatok finanszírozása.

II. Tudományos tevékenység, kutatás

Tudományos kutatások, kutatásra felkészítés:

- nappali doktoráns / szakmérnök képzésben résztvevők számára ösztöndíjjuttatás,
- speciális posztgraduális képzéshez ösztöndíj biztosítása
- a kutatások eszkháttérének bővítése, támogatása,
- kari szakmai díjak kiírása, anyagi támogatás,
- Tudományos Diákköri pályadíjak kiírása, anyagi támogatás.

III. Külföldi tanulmányutak keretében

- hallgatók és fiatal diplomások számára külföldi szakmai utak költségeinek biztosítása,
- külföldön megtartott képzésben való részvétel, termelési gyakorlatok csere rendszerben történő megszervezése, az ehhez szükséges költségek biztosítása.

IV. Kollégiumi férőhelyek bővítése a posztgraduális képzésben résztvevők számára

Amennyiben céljainkkal egyetért szívesen fogadjuk nagylelkű támogatását! Az alapítvány nyitott, amelyhez csatlakozhat bármely belföldi vagy külföldi természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, ha az alapítvány céljával egyetért, és azt támogatni kívánja.

Tájékoztatjuk, hogy Alapítványunk közhasznú szervezet, így adományozóinkat a mindenkori törvényes adókedvezmény illeti meg, melyre vonatkozó igazolást az alapítvány jogosult kiállítani. Amennyiben Önnek módja van az alapítványt segíteni, pénzübeli támogatását kérjük ERSTE Bank Hungary Zrt.-nél vezetett bankszámlára átutalni.

Bankszámla számunk: 11670009-09027300-70000008

Alapítványunk elérhetősége: 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. K épület 1 emelet 22. Ajtó;

Telefon: 1-463-3571

e-mail: vargaj.alapitvany@mail.bme.hu

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u.18. V1. épület

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Megjelent: Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00- 17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidéznek az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezzük és közlétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Bataalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.